Hoćemo samo tvoju dušu

Rock scena i okultizam
Podaci – Činjenice – Pozadina

U. Bäumer

U. Bäumer

HOĆEMO SAMO TVOJU DUŠU

Naslov izvornika:
U. Bäumer
WIR WOLLEN NUR DEINE SEELE
Rockszene und Okkultismus:
Daten - Fakten - Hintergründe

Nakladnik:
Christliche Literatur Verbreitung e.V.
Postfach 110135 • 33661 Bielefeld

ISBN 3-89397-103-3
Prvo izdanje 1984.
Deseto izdanje 1993.

U. Bäumer

HOĆEMO SAMO TVOJU DUŠU

Rock scena i okultizam

TREĆI DAN - EUROLIBER
Zagreb, siječanj (1) - 2009.

Nakladnik
TREĆI DAN d.o.o, Zagreb
EUROLIBER, Split

Urednici
Mato Krajina
Uwe Müller

Prijevod
Višnja Bartolović

Korektura
Anđelko Kaćunko

Tisak
DENONA, Zagreb

Naklada
4.500

ISBN 978-953-55116-2-5 (Treći dan)

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 685574

SADRŽAJ

"Oduvijek su glazba i magija u svim kulturama išle ruku pod ruku. Čini se da je glazba, koja ne želi utjecati samo na razum, već prije svega i na čovjekove osjećaje (koji sežu sve do podsvjesti), ona ključanica kroz koju možemo 'zaviriti' u djeliće jedne druge stvarnosti - čak i u samome sebi. Elektronskim kompozitorima poput Karlheinza Stockhausena **ta je veza već odavno poznata. U rock-glazbi zapadnog kulturnog kruga osobito se pak stvara i doživljava magija."**

"Rock-glazba i magija", Rock Session 1

"Korištenje ouija-dasaka, čarolija i droga, zazivanje okultnih sila nije tek odnedavna sastavni dio umjetničke djelatnosti. Praznovjerje i čarobne riječi oduvijek su pripadale svijetu umjetnosti. U svim područjima umjetničkog djelovanja mogu se naći takvi tragovi, pa ni rock'n'roll nije toga ostao pošteđen. Možda je rock'n'roll čak osobito pogodan za utjecaje takve vrste..."

"Rock & crna magija", Spotlight 10/1978.

"Neke rock'n'roll-grupe stoje zajedno uokrug i ispijaju šalice pune krvi. Neki padaju na koljena i klanjaju se đavlu."

bivša rock-zvijezda Little Richard, ljeto 1980.

PREDGOVOR HRVATSKOM IZDANJU

Jako se radujemo da hrvatskom čitateljstvu možemo predstaviti knjigu *Hoćemo samo tvoju dušu.* Ta je knjiga na njemačkom govornom području potaknula veliko zanimanje zbog osobite i malo poznate problematike. Bila je povod cijelom nizu pisama čitatelja, razgovora, pitanja i rasprava. Neka pitanja redovito su se ponavljala, među ostalim i pitanje o tome treba li ovu knjigu shvatiti kao neku vrstu okružnice protiv rockglazbe općenito ili barem protiv stilskog pravca hard-rocka.

Da pojasnimo: knjiga *Hoćemo samo tvoju dušu* želi upozoriti na povezanost koja postoji između različitih rock-izvođača i tajanstvenog područja okultizma. Osim filmskih redatelja, spisatelja i umjetnika, postoje i glazbenici koji se bave crnom magijom, spiritizmom i sotonskim kultovima, te svoju "poruku" žele predati ljudima. Nerijetko je s okultnom "fasadom" povezan još jedan motiv, a to je beskrupulozna zarada. To na osobit način vrijedi za zle pojave u hard-rocku i heavy-metalu,

koji se posljednjih godina ubrajaju u najopasnije i zabrinjavajuće razvojne pravce na rock-sceni.

Autor knjige u svojim je istraživanjima skupio zanimljive i malo poznate podatke o popularnim rock-grupama. Misteriozni, najčešće nepoznati "zakulisni" život različitih rockizvođača autor osvjetljava na temelju brojnih podataka i činjenica, donoseći šokantna otkrića.

Autor pri tome zauzima kritičko stajalište, daje važne i istodobno izazovne poticaje na razmišljanje, te čitatelju na temelju *Biblije* ukazuje na moguće posljedice prihvaćanja te glazbe.

Izdavače hrvatskog izdanja radovalo bi kada bi ova knjiga i u Hrvatskoj izazvala mnoštvo reakcija - pisama, pitanja i rasprava.

EUROLIBER
Marulićev trg 17
10000 Zagreb

Trg Mihovila
Pavlinovića 1
21000 Split

1.

NASTANAK OKULTNE ROCK-GLAZBE

Godina je 1969. Tri godine nakon što je oglašeno "vrijeme klanjanja đavlu" osnivanjem Prve sotonske crkve u San Franciscu, okultizam i sotonski kult počinju drsko nastupati u javnosti i putem rock-scene. Početak je označio engleski sastav ***Black Sabbath*** (Crni sabat). Ime daje ono što obećava: sa svojim novim scenskim nastupom, u kojem je teška rock-glazba popraćena crnim misama, prizivanjima đavla i kultom vještica, ova se grupa razvila u prototip i utjelovljenje "okultnog rocka" - one posebne vrste rock-glazbe u kojoj su okultni elementi (magija, spiritizam, sotonizam itd.) u prvom planu u tekstovima pjesama i izvedbi na pozornici. Ta kombinacija hard-rocka s okultnim i sotonskim trebala je prokrčiti put drugim grupama: ***Black Sabbath*** je postao preteča onih bendova mlađe heavy-metal generacije, koji su posljednjih godina svojoj publici ulili strah u kosti.

Leksikon rock-glazbe izvještava:
Black Sabbath se godine 1969. u Birminghamu zakleo na totalni rock, te je za sebe izabrao ime jednog horor-filma s **Borisom Karloffom** u glavnoj ulozi. Godinu dana kasnije taj je kvartet svojom luđačkom pjesmom "Paranoid" (sastavljenom za deset minuta) postao hit-bend na obje strane Atlantika.

Ozzy Osbourne (vokal), **Tony Iommi** (gitara), **Geezer Butler** (bas-gitara) i **Bill Ward** (bubnjevi) isprva su se na pozornici iživljavali u okultnim ritualima i hvalili svojim igrama iz djetinjstva punim nasilja u radničkim četvrtima Birminghama, sve dok nisu postali popularni kao romantični rock-odmetnici. Njihov uspjeh kod maloljetne publike bio je potpuno oprečan ocjeni kritičara. Prijamljivi zvuk "lave" s kreštavim solo glasom prenosio je tekstove koji su šokirali javnost, kao: *"Oduzmi si život, on postaje jeftin; ubij nekog, nitko neće plakati. Sloboda je tvoja, učini samo svoju dužnost, želimo samo tvoju dušu"* ("Cornucopia").

Takvi tekstovi u tolikoj mjeri su oduševili američku mladež da je bend tamo neprestano bio na turnejama i ubirao zlatne albume. Tek nakon što su se neki svirači na koncertima

počeli rušiti zbog iscrpljenosti, grupa je prestala sa svojim grozničavim putovanjima po SAD-u. **Osbourne** je to obrazložio drukčije: *"Amerika je najsotonskija zemlja na svijetu. Jenkiji će za dolare učiniti sve. Ljudi su tamo (u svojoj pohlepi za drogom) prava noćna mora. Čudi me što barem pola njih ne dolazi na koncert s mrtvačkim sandukom."*[1]

Stručnjak za rock-glazbu **Tibor Kneif** komentirao je prvi album ***Black Sabbatha*** ovim riječima: "Iste godine kad je sastav ***Deep Purple*** izdao svoj album 'In Rock', grupa ***Black Sabbath***, također iz Engleske, izdala je svoj prvi album. Otada je u hard-rocku utemeljen novi pravac, koji bi se zbog inspiriranosti ***Hitchcockom*** mogao nazvati 'rock strave i užasa' - u njemu se nasilje sublimira kao strah pred zastrašujućim. Naslovna pjesma tog albuma praćena je zvukom zvona i sniženom kvintom, tzv. tritonom, koji najavljuje zlu kob, a koji u starijim ruskim programskim kompozicijama kod slušatelja izaziva tjeskobu. Kao što u kvalitetnijim filmovima o Drakuli u biti sama igra sjena izaziva stravu, tako i tu tekst pjesme samo ugođajno ukazuje na užas prethodne noći, umjesto da ga izričito spomene. Bliskost s crnom magijom jasno je vidljiva na nutarnjoj strani omota albuma iz 1970. godine,

i to u obliku tajanstvenog križa postavljenog naglavačke. Vanjska strana omota prikazuje oronulu kuću, osušene grane, i blijedu kći Drakule koja izgleda nestvarno."[2]

Anton LaVey, štovalac đavla i utemeljitelj prve službene sotonske crkve u Sjedinjenim Američkim Državama ("First Church of Satan"), izjavio je u studenom 1968.: *"Masa koja pristaje uz Zloga iskrivljuje Očenaš, unosi u nj besramnosti i gazi **Kristov** križ nogama, ili ga vješa naglavačke."*

Isječak naslovne pjesme ***Black Sabbatha*** glasi:

"Što je to?! Stoji preda mnom. Lik u crno odjeven, koji pokazuje na mene! Okreni se žurno i bježi!

Pronađi izabranog!
Crni lik s očima od vatre pokazuje ljudima njihovu žudnju.
Vidim plamen kako suklja sve više i više! Oh, ne, ne, ne, ne!! Molim te, Bože, pomozi mi!!!"

U pjesmi "NIB" **Lucifer** (sotona) mami dušu **slušatelja:**

"Neki ljudi kažu da moja ljubav ne može biti istinita. Molim te, vjeruj mi, najdraži moj, i ja ću ti pokazati. Oh, voli me sada, i neće ti biti žao prekinuti sa životom kojim si živio prije susreta sa mnom... Moje je ime ***Lucifer*** *- uzmi moju ruku!"*

Prvi LP grupe ***Black Sabbath*** izazvao je val srdžbe i odbijanja, ali i privole. Povrh toga izazvao je i naglu rasprodaju na tržištu knjiga: knjige na temu crne magije, kulta vještica i prizivanja duhova iznenada su se razgrabile.[3]

Na omotnici LP-ploče "Reflection - *Black Sabbath*" hvalisavo piše:

Odmah na prvoj LP-ploči prizivali su **Sotonu** - koji je onda uistinu i došao. Obećao im je uspjehe u cijelom svijetu. Radi toga moraju svake godine svirati na veliki sabat (subotu). I jedna i druga strana do danas je održala riječ. Šest uspješnih LP-ploča, golemi koncerti pred obožavateljima iz cijelog svijeta. Na tim koncertima svirali su svoj pakleno vrući hard-rock, idealnu glazbu za paklena slavlja - za crne, krvave sabate (subote).

A ti, bijedni luđače, koji držiš ovu LP-ploču u rukama, znaj sada, da si s njom prodao svoju dušu, jer će te ona brzo uloviti u ovom paklenom ritmu, u đavolskoj snazi ove glazbe. I ovaj divlji glazbeni ugriz tarantule učinit će da plešeš bez kraja, bez prestanka."

Za obožavatelje postoje čak naljepnice na kojima otvoreno piše: "I'm possessed by Black Sabbath" (Opsjednut sam Black Sabbathom)!

Izrazito demonske oznake možemo vidjeti i na omotu LP-ija "Sabbath Bloody Sabbath", na kojem je naslikan gnusan sotonski ritual. Na omotu se pojavljuje i poznati i ozloglašeni broj 666, broj "Antikrista" (Otk 13,18), koji kod obožavatelja Sotone ima veliku ulogu. Broj 666, koji se zajedno s mrtvačkom glavom i prekriženim kostima pojavljuje na nekim majicama kluba obožavatelja, slobodno možemo ocijeniti kao znak otvorenog pristajanja uz sotonizam.

Bubnjar ***Black Sabbatha*** **Bill Ward**, otvoreno je jednom priznao da osjeća da bi "Sotona mogao biti bog".[4]

Njegov kolega iz grupe **Ozzy Osbourne** tvrdi da je bio prisiljen gledati okultni hororfilm "Egzorcist" dvadeset šest (!) puta.[5]
Jednom prilikom je za sebe rekao: "Ne znam jesam li medij neke izvanjske sile. U svakom slučaju, nadam se, naravno, da nije ono što mislim: Sotona."[6]

Nevjerojatno, ali istinito

Nakon ovih izjava glazbenika ne čudimo se tome što u nekim svojim pjesmama daju riječ Sotoni osobno: "Gospodar ovoga svijeta" ("Lord of this World")[7]:

"Istražuješ svoj duh i ne znaš gdje da počneš. Ne možeš naći pravi ključ za svoje srce. Misliš da znaš, ali nikad nisi posve siguran. Tvoja je duša bolesna, ali nećeš naći lijeka. Tvoj svijet za tebe je stvorio netko u nebu, ali ti biraš zle putove - umjesto ljubavi. Gdjegod živio, činiš da ja budem gospodar ovog svijeta. Tvoja duša, koju sam ti uzeo, nikome čak ne nedostaje.

Gospodar ovoga svijeta - zli posjednik!
Gospodar ovoga svijeta - on je sad tvoj ispovjednik!

Ti misliš da si nedužan i da se nemaš čega bojati.
Kažeš da me ne znaš - ali zar to nije jasno? Opredjeljuješ se za mene svojom svjetovnom požudom i ohološću. Da li ćeš se opredijeliti za mene i kada umreš?"

Ta pjesma potječe s LP-a "Master of Reality" (1971). ***Black Sabbath*** na istoj ploči donosi i sljedeće "umjetničko djelo preobrazbe", koje - nevjerojatno, ali istinito - zvuči veoma kršćanski:

"After Forever"[7]

"Da li si ikad razmišljao o svojoj duši - da li se ona može spasiti? Ili možda pak misliš da ćeš jednostavno ostati u grobu kada jednom umreš?

Da li je Bog samo puka misao u tvojoj glavi ili je on dio tebe? Da li je Krist samo neko ime koje si jednom pročitao u nekoj knjizi kad si još išao u školu?

Ja sam vidio istinu. Da, ja sam vidio svjetlo, i promijenio sam svoje putove. I bit ću spreman na kraju naših dana, kada budeš sam i kada te bude strah.

Da li je moguće da se bojiš toga što bi mogli reći tvoji prijatelji - kad bi znali da vjeruješ u Boga?

Prije nego što te kritiziraju, trebali bi spoznati da je Bog jedini put do ljubavi...

Mislim da je istina da su ljudi poput tebe raspeli Krista. I mislim da je žalosno što je tvoje mišljenje bilo mišljenje većine. Da li ćeš biti siguran u svoje mišljenje kada se približi tvoja smrt i da li ćeš tada reći da ne vjeruješ? Imao si šansu, ali si je odbio i sada to više ne možeš ispraviti.

Možda ćeš jednom konačno promisliti prije nego što kažeš da je Bog mrtav i zaboravljen. Otvori svoje oči i jednostavno uvidi da je on jedini koji te sada može spasiti od tvojeg grijeha i mržnje. Ili ćeš se i dalje izrugivati tome što sada čuješ? - Da!
- Mislim da je za tebe prekasno."

Nadam se da ovaj kratki odlomak jasno pokazuje kako i kršćani - vjernici mogu biti zavedeni lukavošću đavla. "Pobožan" tekst (poput ovog "After Forever") nikako ne daje pouzdanu informaciju o duhovnosti autora. Već je i apostol **Pavao** upozoravao na to da se Sotona

zna vrlo vješto prikriti i prevariti ljude, kako bi upali u njegovu zamku.[8]

Zasigurno će neki upozoriti na to da članovi grupe ***Black Sabbath*** ipak nose metalne križeve. Je li to izraz njihova kršćanskog nazora? Nipošto! Poznavajući opasnosti koje prijete od demona neki se okultisti ("bijeli magičari") zaštićuju metalnim križevima. Prema njihovim izjavama, zle sile boje se tog znaka. Ipak, četvorica "paklenih rockera" ne prezaju pred tim da povremeno križ objese naopako...[9]

Bob Larson, koji je u Sjedinjenim Američkim Državama poznat kao kršćanski stručnjak za rock-glazbu, bio je vrlo uznemiren brojem albuma ***Black Sabbatha*** koje posjeduje kršćanska mladež:

"Bio sam šokiran kada sam otkrio da zabrinjavajuće velik broj mladih ljudi koji vjeruju u **Krista** kupuju i slušaju albume ***Black Sabbatha***, iako znaju da je ta grupa naklonjena Sotoni. Neki su pokušali stati u obranu ***Black Sabbatha***, navodeći njihovu pjesmu 'After Forever'."[10]

Raj i pakao

Nakon osmog LP-ija ***Black Sabbatha*** "Never Say Die" (1978) došlo je do skandala kad se glavni pjevač **Ozzy Osbourne** odijelio od svojih kolega, kako bi započeo solo-karijeru. **Osbourne**, koji se odao piću, sažeto je o svom odlasku iz ***Black Sabbatha*** rekao sljedeće: "Zapravo me ovdje uopće ne bi trebalo biti, već bih trebao biti u lijesu. Bilo je pet do dvanaest. Da sam ostao u ***Black Sabbathu***, uskoro bi se dogodio **Keith Moon** broj dva. Pijančevanje je bilo moj hobi..."[11]

"Bez pjevača ***Black Sabbath*** vrijedi toliko koliko televizor bez ekrana" - glasio je komentar jednog rock-magazina. Grupa je uspjela u bivšem pjevaču grupe ***Rainbow*** **Ronnieu Jamesu Diou** - koji je i u ***Rainbowu*** pokazivao veliku sklonost prema okultnom konačno naći prikladnu zamjenu.

Godine 1980. izišao je LP "Heaven and Hell" ("Raj i pakao"). Na crnom omotu ove ploče prikazana su tri anđela s aureolama, ali s crvenim lakom na noktima, kako kartaju i puše cigarete! Prije bi to, dakle, bili pakleni anđeli, a mjesto više "pakao" nego "raj"!

Koncem 1981. uslijedio je LP "Mob Rules", čija je naslovna pjesma postala glavna prateća glazba u okultno-fantastičnom filmu "Heavy Metal". "Live Evil" ("Živo zlo") naslov je dvostrukog live-albuma grupe; taj naslov sažeto izražava ono što bend sam o sebi misli, i ono na što tisuće i tisuće obožavatelja pomisle pri spomenu imena "Black Sabbath".

Omotnica solo-LP-a Ronniea Jamesa Dioa "Holy Diver" (1983). Sablasna scena prikazuje đavla koji kupca ploče pozdravlja sotonskim pozdravom. Upravo je čovjeka svezana u lance - kojeg lako možemo raspoznati kao svećenika - bacio u pobješnjelo more.

Ronnie James Dio prilikom jednog koncerta uživo pozdravio je publiku sotonskim pozdravom, pri čemu je ispružio kažiprst i mali prst (time su simbolizirani rogovi). Pjevač je zaurlao prema mnoštvu, a mnogi su mu odzdravili istim sotonskim pozdravom. **Dio** je tada pogledao u znak koji je rukom načinio i rekao: "Mnogi ljudi misle da znaju što ovaj znak znači, ali mi znamo što uistinu znači. On znači: 'Živio rock'n'roll'."[12]

Ulazak u grupu popularnog bivšeg pjevača grupe ***Deep Purple*** **Iana Gillana**, bio je spektakularan. On je iznenada preuzeo posao **Ronniea Jamesa Dioa**, koji je napustio grupu u ožujku 1983.

"Sviraju kao da ih je vrag opsjeo", opisuje nastup nove formacije jedan časopis za mlade te nastavlja: "Na vanjskoj strani omotnice ceri se grimasa paklenog novorođenčeta vražjih, zelenih očiju. Ima rogove na ćelavom tjemenu, zube vampira koji svjetlucaju iz kutova usta, i duge, šiljate, žute nokte. Kao što obećava naslov najnovije LP-ploče ***Black Sabbatha*** 'Born again' ('Ponovo rođen') - takvima su se pokazali 'velikani' hard-rocka u rujnu na dugoočekivanoj turneji po Njemačkoj.

I uistinu, 'klanjatelji đavlu rock-glazbe', kako ***Black Sabbath*** rado sam sebe naziva, još privlače na tisuće vjernih obožavatelja u koncertne dvorane, u kojima uz pakleno glasnu glazbu slave svoje crne rock-mise. U debelim slojevima navire zelenkasto-bijela magla preko pozornice dok bend počinje s bubnjanjem uvodne pjesme 'Born again'. Na platnu iznad pozornice svjetlucaju obrisi engleskog žrtvenika 'Stonehenge', a sasvim naprijed, klečeći u magli, **Ian Gillan** trese svojom smeđom glavom kao da je opsjednut, i urla 'Paranoid' ili 'Iron Man' prema pobješnjeloj masi, koja kao zažarana pleše na toj crnoj misi i stalno hoće još."[13]

Jedan je obožavatelj primijetio: "Uz njihovu glazbu može se i bez droge pasti u trans."

Luciferov miljenik

Ozzy Osbourne ("Luciferov miljenik", kako ga je nazvao jedan glazbeni časopis) sasvim se predao tome da obnovi sjaj svog okultnog imagea, što mu je i uspjelo i donijelo cijeli niz zlatnih i platinastih ploča (nakon prodaje nekoliko milijuna primjeraka).

Dio **Osbournova** gnusnog showa uživo bio je i običaj da pticama odgriza glavu, sve dok jednom nije odgrizao glavu mrtvog šišmiša kojeg mu je netko bacio na pozornicu, nakon čega je morao primiti niz bolnih injekcija protiv bjesnoće.[14]

Nutarnja strana omotnice live-LP-a Ozzya Osbournea "Speak of the Devil" (1982), na kojoj se na najgnusniji način pokazuje kao vampir koji siše krv. Na ploči "Bark at the Moon" (1984) on se čak pretvorio u vukodlaka. Na LP-ploči "Diary of a Madman" (1981), koja je puna tajanstvenih šifri, "Luciferova miljenika" vidimo kako gestikulira ispod naopako okrenutog križa.

Osbourneov prvi album "Blizzard of Ozz" (1981) jedan je časopis za mlade opisao sljedećim riječima:

"**Ozzy Osbourne**, kao uvijek pun simbola, ponovno se javio nakon odlaska iz grupe ***Black Sabbath*** LP-pločom 'Blizzard of Ozz'. Na omotu ploče Ozzy leži umotan u crveno svećeničko ruho, usred krajolika punog magle, mrtvačkih glava, s crnom mačkom, i velikim križem podignutim za napad... I zato uopće ne čudi kada se Ozzy u jednoj pjesmi obraća najbrutalnijem štovatelju đavla i okultistu novijeg vremena, čiji je sljedbenik i **Jimmy Page** iz grupe ***Led Zeppelin***:

'Mr. Crowley, I wanna know what you meant.' (Gospodine **Crowley**, želim znati što ste mislili.)[15]
Time što je odao štovanje **Aleisteru Crowleyu, Ozzy Osbourne** "vinuo" se u *Guinnessovu knjigu rekorda*: "Mr. Crowley" najprodavaniji je "picturedisc" (ploča sa slikom na vinilu) koji je ikad napravljen![16]

2.
SYMPATHY FOR THE DEVIL (SIMPATIJA ZA VRAGA)

Velika Zvijer 666

Ozloglašeni magičar **Aleister Crowley** (1875-1947) smatra se najvećim sotonistom dvadesetog stoljeća. Godine 1896. u Stockholmu je navodno imao viziju, koja mu je dala sigurnost da je on Antikrist. Otada sebe naziva "Velikom Zvijeri 666", "Zvijeri Bezdana" (Otk 11,7) i vjeruje da ga okultne sile s nadljudskim znanjem i sposobnostima žele upotrijebiti kao komunikacijski kanal s čovječanstvom.

Crowley je tumačio da je cilj njegove misije: "...pokrenuti okultne sile koje će krajem ovog stoljeća kulminirati u prosvjetljenju svih ljudi". Samog je sebe vidio kao proroka koji će uvesti novo razdoblje, i zbrisati ostatke zastarjelog kršćanstva koje više nije sposobno

opstati. Vrlo su informativne riječi samog **Crowleya**: "Sotona nije neprijatelj ljudi: On je... život... ljubav... svjetlo!", i "Put do raja vodi kroz pakao!" **Crowleyev** cilj bio je da čovjek prisvoji sile i snage demonskog svijeta kako bi postao gospodar svijeta.
Osim crne magije i sotonizma, kao i intenzivnog drogiranja, veliku ulogu na **Crowleyevu** životnom putu igrala su seksualna osvajanja. Njegovi su ga poznanici i prijatelji opisivali kao nezasitnog. Tijekom čitavog života imao je nebrojene veze, kako s muškarcima, tako i sa ženama, iako, s druge strane, kažu da mu je potpuno nedostajala naklonost ljudi. Oslanjajući se na indijski tantra-kult, promicao je teoriju da su seksualna zastranjenja činovi seksualne magije. S godinama **Crowley** je postajao sve sotonskiji pa mu se počeo dopadati tjelesni sadizam. Jedna od njegovih brojnih perverzija bila je da je vršio nuždu na tepihe. Pri tom je tvrdio da su njegove izmetine svete.

Aleister Crowley napisao je mnogo pjesama, eseja i opisa svoje okultističke filozofije i iskustava. Veći dio tih spisa bio je pornografske prirode. Njegovim glavnim djelom smatra se *The Book of the Law* (Knjiga zakona), koje mu je u travnju 1904. u Kairu diktirao

njegov duh-vođa, demon **Aiwass**. Radi se o Antibibliji, u kojoj je **Crowley** formulirao svoje sotonsko učenje i misao vodilju: "Do what thou wilt shall be the whole of the law" - Radi što hoćeš - to je sav zakon!

Prema toj zapovijedi i **Crowleyevu** uzoru, razvio se mračni svijet tajanstvenih rituala i tajnih okultnih loža, u kojima se prakticirala crna magija, klanjanja đavlu i čudna žrtvovanja koja su išla sve do žrtvovanja ljudi.

Aleister Crowley bio je sav prožet strašću prema zlu i razvratnosti. Bio je kliconoša zla; svojim crnomagijskim vizijama i praksama zarazio je nebrojeno mnoštvo ljudi te ih tako stavio pod utjecaj Zloga. Njegove se knjige još i danas prodaju na desetke tisuća.

Novinar **Horst Knaut** piše u svojoj knjizi "Testament zla": "Ono što je **Aleister Crowley** u svom životu izmislio, naučavao, objavio i prakticirao postalo je za mnoge okultne grupe smjerodavno. U **Crowleyevoj** filozofiji našli su novi životni put, novi stav duha, novu religiju. **Crowley** nije doživio veliki procvat i nove plodove svojeg učenja nakon Drugog svjetskog rata u Europi, i osobito, Americi. Nakon svog avanturističkog života umro je,

ovisan o drogi, pomućena uma i osamljen, u svojoj domovini Engleskoj 1947."[1]

Led Zeppelin

Trenutačno se najznamenitijim sljedbenicima **Crowleyeva** učenja smatraju **Jimmy Page**, voditelj poznate rock-grupe ***Led Zeppelin*** (koja se u međuvremenu raspala), kao i producent **Kenneth Anger**, koji je svojedobno u **Crowleyev** svijet duhova uveo grupu ***Rolling Stones***.

Kada **Jimmy Page** nakon turneja i snimanja ploča želi crpsti novu snagu, povlači se u svoju kuću "Boleskine" na obali Loch Nessa. Prije je ta kuća sablasti bila u posjedu **Aleistera Crowleya**, koji je tu slavio svoje okultne posvetne rituale.

Osim što se bavi okultnom glazbom, **Page** vodi i okultni dućan. Taj gitarist, koji je istodobno i majstor zena, o tome kaže: "Nije postojala dobra zbirka okultne literature u Londonu, a meni je bilo mrsko ići na sva ona različita mjesta gdje bih mogao dobiti knjige koje sam želio."[2]

Jedna od najpoznatijih i najuspješnijih pjesama ***Led Zeppelina*** je "Stairway to Heaven", koja opisuje istoimeni kult iz egipatske mitologije. Ali tekst te pjesme sadrži u šifriranom obliku i sotonsko vjerovanje! Ako se "Stairway to Heaven" na ploči svira unatrag (što nije moguće na običnim gramofonima), mogu se čuti sljedeći dijelovi rečenica:

"Listen! We have been there... I will sing, because I live with Satan... Serve me!... There is no escaping it... with Satan... if we've got to live for Satan... Master Satan..."

"Slušajte! Bili smo tamo... Pjevat ću, jer živim sa Sotonom... Služi mi!... Tome se ne može pobjeći... sa Sotonom... ako trebamo živjeti za Sotonu... gospodaru Sotono..."

Snimanje ploča unatrag - što omogućuje posredovanje tajnih poruka *("backward masking")* u međuvremenu je postalo ozloglašeno. Vrlo je vjerojatno da tu metodu možemo pripisati **Aleisteru Crowleyu**, koji je naučavao da osoba koja se zaista želi baviti sotonizmom mora znati govoriti, čitati, pisati, misliti i razumjeti taj obrnuti jezik."[3]

Evo još jednog sablažnjivog primjera za "backward masking". U pjesmi "When Electricity Came to Arkansas" grupe ***Black Oak Arkansas*** pjevač na jednom mjestu ispušta čudne glasove. Svirano unatrag, razaznaje se ovo: "Sotona, Sotona, Sotona. On je bog, on je bog, on je bog".[4]

"Odlučujući čimbenik za svaku uspješnu rock-grupu je energija: sposobnost dati energiju, primiti energiju od publike i opet je dati natrag.

Rock-koncert u svojoj biti nije ništa drugo nego ritual prilikom kojega se oslobađa i prenosi psihička energija. Koncerti ***Led Zeppelina*** temelje se na jačini zvuka, ponavljanjima i ritmu.
Jako su slični marokanskoj trans-glazbi, koja je po svom porijeklu i svrsi magijska. Svaka umjetnost - glazba, slikarstvo ili književnost - izvorno je bila prizivanje duhova i magija, koja se koristila za postizanje određenih ciljeva.
Cilj je koncerata ***Led Zeppelina*** energija kod svirača i publike. Da bi se to postiglo, potrebno je posegnuti za izvorima magijskih sila, koliko god to bilo opasno."[5] (**Jimmy Page**, vodeći gitarist ***Led Zeppelina***)

Rolling Stones

Grupa ***Rolling Stones*** također se jedno vrijeme upustila u avanturu sa sotonskim kultom. Već 1967. godine su s naslovom LP-ploče "Their Satanic Majesties Request" udovoljili "želji njegovog sotonskog veličanstva".
Kao što je pjevač ***Stonesa*** **Mick Jagger** kasnije priznao, grupu je kod izrade ove ploče inspirirao nitko drugi nego **Anton LaVey**, prvosvećenik Sotonske crkve u San Francisku.[6]

Nedugo zatim nastala je ozloglašena pjesma "Sympathy for the Devil" ("Simpatija za vraga"), koja je postala himnom američkih štovatelja Sotone.

Tony Sanchez, prijatelj ***Stonesa***, izvijestio je o jednom njihovom nastupu uživo: "Pri kulminaciji pjesme 'Sympathy for the Devil' **Jagger** je sa sebe strgnuo svoju jarko crvenu majicu i time otkrio golemu i ružnu tetoviranu sliku vraga. Počeo sam se pitati, bavi li se on možda crnom magijom intenzivnije nego što smo mi to slutili."[7]

U intervjuu za časopis *Rolling Stone* gitarist **Keith Richard** naglasio je: *"Crna magija nešto je što bi svatko trebao istražiti.* U njoj

se kriju velike mogućnosti. Mnogi su se ljudi s njom igrali; svatko ima nešto od toga u sebi. Zašto postoje čarobnjački kultovi? Sve se te stvari odbacuju kao praznovjerje i bapske priče. Ja nisam stručnjak - to nikad ne bih tvrdio. *Samo pokušavam stvari pomalo otkriti javnosti...* Postoje magičari koji misle da smo **Luciferovi** tajni agenti, i drugi koji misle da smo **Lucifer** osobno."[8]

Naslov albuma ***Stonesa*** "Get Yer Ya-Ya's Out" (1970) potječe od jedne rečenice koja se često pojavljuje u određenim voodoo-kultovima (crna magija Afrikanaca). Dijelovi LP-ploče "Goat's Head Soup" (1973) čak su snimani uživo pri jednom voodoo-ritualu. U jednoj od pjesama čuju se krikovi čovjeka koji je demonski opsjednut.[9] Unutrašnjost omotnice prikazaje odsječenu kozju glavu, koja pliva u kotlu punom kipuće vode. Kozja glava klasičan je simbol sotonizma (simbol **Lucifera**).

Nakon ovog uvida ne čudi što je **Keith Richard** primijetio da pjesme ***Stonesa*** često nastaju sasvim spontano, slično inspiraciji pri spiritističkom sastanku. On je objasnio da iz autora "izlazi" velik broj pjesama, pod uvjetom da su poslušni i otvoreni mediji.[10]

Igra s vatrom

Posebnu pažnju zaslužuje veza između ***Rolling Stonesa*** i **Crowleyeva** učenika **Kennetha Angera**. **Anger**, koji sam sebe naziva "čarobnjakom kina", optički je prenio **Crowleyeve** izreke o magiji, seksualnosti i nasilju u svoje filmove. Njegovo životno djelo je film "Lucifer Rising" (Luciferova pobuna), koji je definitivno filmska verzija **Crowleyevih** predodžbi o Sotoni.

Kao glumca u glavnoj ulozi u filmu "Lucifer Rising" **Kenneth Anger** zamislio je pjevača ***Stonesa*** **Micka Jaggera**. Njegov prethodnik u toj ulozi, gitarist **Bobby Beausoleil**, iz neobjašnjivih je razloga dobio napad amok-bjesnila te je počinio okrutno ubojstvo. Krvlju svoje žrtve naslikao je tajne slovne znakove po zidu.

"Svi smo se pomalo bojali **Kennetha**," priznao je **Tony Sanchez**, "uvijek bi se u njegovoj blizini događale neobjašnjive stvari."[11]

Bez obzira na takve zastrašujuće osjećaje, **Mick Jagger** je za "Invocation of My Demon Brother" (Zazivanje mojeg brata-demona) (dio filma "Lucifer Rising") komponirao na

synthesizeru hipnotičku melodiju, i u filmu glumio **Lucifera**. Jedan filmski kritičar o filmu je rekao: "...(to je) paklena fantazmagorija, u kojoj **Anger** priziva duhove, slavi neku vrstu crne mise i gomila tajanstvene vizionarske slike."[12]

Mick Jagger zacijelo bi i duže stavljao svoje talente na raspolaganje **Angeru**, da nije došlo do sudbonosne i pogubne nezgode. Bio je 6. prosinca 1969. Na "Altamont Speedwayu", zapuštenom automobilskom trkalištu u blizini San Francisca ***Stonesi*** su htjeli održati besplatan rock-festival zajedno s drugim grupama, kao završnicu svoje turneje po Sjedinjenim Američkim Državama. No "Altamont-koncert" je, s više od 300.000 posjetitelja, postao mjesto užasna i krvava izgreda rokerske grupe ***Hell's Angels*** (Anđeli pakla), koje je management ***Rolling Stonesa*** naručio kao redare, a koji su se ponapili i na najbrutalniji način terorizirali publiku.

Do potpune katastrofe došlo je na kraju kad su kao vrhunac festivala navečer nastupili ***Stonesi***. Kod pjesme "Carol" nekoliko se mladih ljudi svuklo do gola, te su "dopuzili do pozornice, kao da je glavni oltar, i htjeli se prinijeti kao žrtva čizama i štapova grupe

Angels", izvijestio je **Tony Sanchez**. "Što su ih brutalnije tukli, to je više izgledalo da ih neka natprirodna sila tjera da se tim agentima sotone prinose kao ljudska žrtva. Mjera nasilja nadilazila je svaku moć predodžbe, a izgledalo je gotovo kao arhaični ritual: žrtve ne samo da su prihvaćale bol i brutalnost, već su je upravo zahtijevale."[13]

Kada su potom ***Stonesi*** zasvirali "Sympathy for the Devil", "Angelsi" su, ne birajući, počeli mlatiti po slušateljima. Krvava tučnjava pred pozornicom više se nije mogla zaustaviti, koncert je bio potpuno izvan kontrole. **Mick Jagger** je mumljao: *"Uvijek se nešto dogodi kad sviramo ovu pjesmu!"*[14]

"U pjesmi 'Sympathy for the Devil' koncentrirao se sav razarajući bijes koji je kuhao u mnoštvu", objašnjavao je **Sanchez**. "***Hell's Angels*** mirisali su krv, ubijanje je bilo u zraku, zasvjetlucali su noževi. ***Stonesi*** su se uvijek igrali s nasiljem, i *sada se više nisu mogli osloboditi duhova koje su prizvali.*"[15]

Kada je nakon toga **Mick Jagger**, odjeven kao **Lucifer**, i u demonskoj pozi, počeo pjevati pjesmu "Under my Thumb", ***Hell's Angelsi*** su neposredno pred pozornicom hladnokrvno

proboli crnca **Meleditha Huntera**! Tako je nastup ***Stonesa*** završio ubojstvom i nasiljem.

U "Altamontu" su se dogodila još tri smrtna slučaja, a bilo je i veoma mnogo ozlijeđenih: "na mjestu održavanja festivala - krcatom ljudima, šatorima i vozilima - zabilježeno je najmanje dvadeset teških nezgoda. Jedan "Plymouth" se, vozeći velikom brzinom, zabio u mnoštvo i ubio dvoje ljudi. Opijen LSD-om, jedan se mladić utopio u kanalu, a drugi, čije je noge zahvatila vatra, s teškim je opeklinama odvezen u ambulantu. Devetnaest liječnika i šest psihijatara do iznemoglosti je obrađivalo narkomane, preuranjene porode, ozljede od tučnjave."[16]

Micka Jaggera je sotonizam prakticiran u "Altamontu" pogodio do te mjere da je odmah prekinuo kontakte s **Kennethom Angerom**, kao i sudjelovanje u njegovu filmu. "On je valjda prije", komentirao je **Anger**, "magiju shvaćao samo kao igru, a sada je sve na neki način postalo stvarnost koja je mogla razoriti grupu. ***Stonesi*** ne bi preživjeli dva ili tri 'Altamonta'. **Jagger** je film shvatio kao šalu, a onda je odjednom bio odveć u sve uvučen da bi mu još bilo zabavno."[17]

Dok su se ***Rolling Stonesi*** pod dojmom katastrofe u "Altamontu" distancirali od **Crowleyeve** magije, povukli se u manje riskantne poslove i ostali na rock-sceni, njihov je kolega **Graham Bond** platio mnogo veću cijenu za svoje bavljenje magijom. Saksofonist i klavijaturist **Bond**, koji se smatrao izvanbračnim sinom **Aleistera Crowleya**, platio je životom: "Prema izjavi svog menadžera **Bond** više nije bio ovisan o drogi, i bio je optimistično raspoložen zbog novog ugovora o snimanju kad je 8. svibnja 1974. u londonskom Finsbury parku krenuo prema podzemnoj željeznici. Vlak pod koji je pao smrvio ga je do te mjere da su ga tek nakon dva dana mogli identificirati na temelju otisaka prstiju. Jedino što je na njemu ostalo neoštećeno bila je magijska srebrna amajlija koju je nosio oko vrata.

Bondova prijateljica **Diane Stewart** nakon nesreće se u intervjuu za časopis *New Musical Express* s jezom prisjećala snimanja jedne ploče, prilikom kojeg je glazbenik **Bond** slavio cjelokupni **Crowleyev** ritual 'The Brinaging Down of the Light' i prigodom čega je cijeli zid studija iznenada i bez vidljiva razloga proždrla vatra."[18]

3.

ZAUZIMANJE STAVA

Okultizam, magija, sotona i demoni - što se krije iza toga? Ima li u tome uopće istine? U ovom "prosvijetljenom" vremenu usmjerenom prema materijalizmu te se stvari mnogima čine nestvarnima, a vjerovanje u njihovo postojanje kao ostaci "mračnog srednjeg vijeka". Samo neškolovani i praznovjerni ljudi vjeruju u postojanje Sotone i njegovih demona - tako glase "argumenti", ili bi u tim "besmislicama" ipak bilo istine...? Vjerojatno nam je u međuvremenu ipak postalo jasno da uistinu postoje ljudi, među njima i poznati rock-glazbenici, koji čvrsto vjeruju u postojanje Zloga i njegovu moć.

Do sada smo se upoznali s malim brojem takvih primjera. Upoznat ćemo još rock-grupa i glazbenika koji veoma jasno potvrđuju prisutnost i djelovanje mračnih sila. Da bismo šokantne činjenice o kojima ćemo još govoriti dobro razumjeli i ocijenili, potrebne su nam još neke važne informacije. Vjera u demone, koji su doduše nevidljivi, ali s kojima čovjek

može uspostaviti kontakt, i koji zahvaćaju u život čovjeka, proširena je po cijelom svijetu. Nisu samo takozvani "primitivni" narodi prožeti vjerom u demone i iskustvom strahovitog, već u velikoj mjeri i zapadni kulturni krug.

"U današnje vrijeme dvadeset milijuna Europljana je odano okultizmu", tvrdi novinar **Horst Knaut**, *"više od tri milijuna Nijemaca poklonici su okultizma, a uz njih još dodatnih pet do deset milijuna simpatiziraju s okultnim učenjima, i žele se putem njih 'reosigurati'."*[1]

Podaci iz Amerike govore nam da se broj Amerikanaca koji se bave vradžbinama, sotonskim kultovima i crnom magijom procjenjuje na najmanje deset milijuna.

Vračarske grupe i sotonski kružoci niču poput gljiva iz trulog, kasnojesenskog tla bivšeg "kršćanskog Zapada"; broj onih koji aktivno prakticiraju je peteroznamenkast.

Od ovog broja još je veći broj onih koji se bave spiritizmom, koji se u svijetu procjenjuje na sedamdeset do sto milijuna. Veliko središte je Brazil, gdje izlazi čak 150 spiritističkih glasila.

Milijuni ljudi, mnogi od njih visokoobrazovani, čvrsto su uvjereni u postojanje nadnaravnog. Broj onih koji imaju iskustvo sa silama i moćima koje iz nevidljive dimenzije utječu na vidljivu stvarnost ne bismo smjeli podcijeniti niti opovrgavati.

O postojanju tih nadnaravnih stvarnosti jasno nam svjedoči i Sveto pismo. Za pisce *Biblije* bjelodana je činjenica da uistinu postoji nadnaravno. **Os Guinness** o tomu piše: "U okviru kršćanskog razmišljanja razlika između naravnog i nadnaravnog nije u tome što bi prvo bilo stvarnije od drugoga, već je prvo vidljiva, a drugo nevidljiva zbilja, a jedno i drugo u jednakoj je mjeri stvarno."[2]

Nevidljive stvarnosti: Bog

Bog je stvoritelj svemira, vidljivog i nevidljivog svijeta. On je čovjeku nevidljiv jer je čovjek - za razliku od Boga - vezan za vidljiv svijet. Naravno ljudsko mišljenje potpuno je vezano za *prostor* (koji ima tri dimenzije: dužinu, širinu i visinu) i *vrijeme* (četvrta dimenzija). Jednako kao što je čovjek ograničen u svojoj mogućnosti spoznaje, tako su i prirodne znanosti ograničene, pa stoga mogu

izricati samo ono što se odnosi na područje ovog "svijeta". Stvarnost koja je izvan toga je neistraživa; stoga je o njoj nemoguće dati znanstveno sigurne iskaze. "Ono što se ne može znanstveno istražiti, to ne postoji!" - tako glasi pogrešan zaključak mnogih ljudi. Za njih nepostojanje neke stvari počinje tamo gdje spoznajne metode prirodnih znanosti zataje u njezinu istržaivanju. **Ortwin Schweitzer**, koji se intenzivno bavio tom problematikom, ispravno je zaključio: "Svaki predmet spoznaje zahtijeva određenu metodu da bi se mogao spoznati. Ako se ta metoda ne primjenjuje rezultata nema ili je pogrešan. Iz toga proizlazi: ako negdje dobijem rezultat 'nula', tada je to zbog toga što ne postoji dotični predmet ili moja metoda za spoznavanje toga predmeta nije dobra. Primijenjeno na Boga kao predmet spoznanja to znači: ako Boga ne spoznaješ, tada njega nema ili je pak - a o tome obično nitko ne razmišlja - tvoja metoda do sada bila kriva."[3]

Ali kako ljudi mogu spoznati Boga? Sveto pismo odgovara na to pitanje tako što pokazuje da *"je očito ono što se može doznati o Bogu: Bog je to zapravo objavio"*.[4] Što je to o Bogu spoznatljivo ili čak vidljivo? I u tome nam *Biblija*, Riječ Božja, daje odgovor: Božja se

"nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrana (vidljiva, spoznatljiva razumom) po djelima, opažaju od postanka svijeta."[5]

Kako je čovječanstvo reagiralo na ovu objavu o Bogu u stvorenju? Ljudi nisu Bogu iskazali slavu kao Bogu, niti mu zahvaljivali, već su - kako konstatira *Biblija* - *"postali isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce potamnjelo."*[6]

Razmišljanja ljudi o Bogu degenerirala su. Posljedica toga su najrazličitiji oblici idolopoklonstva i klanjanja kumirima. Konačno potpuno nijekanje Božjeg postojanja - kako to danas uči nadaleko rašireni materijalizam nije ništa drugo nego suvremeni i istodobno popularni oblik te degeneracije ljudskog mišljenja. Ali ateistička misao nipošto nije nova. Ateizam se spominje prije gotovo 3000 godina u *Bibliji*, gdje se kratko i jezgrovito kaže: *"Bezumnik reče u srcu: Nema Boga!"*[7]

Utvrdili smo, dakle, da je načelno moguće razumom spoznati i priznati postojanje Boga. Iz toga proizlazi daljnje vrlo važno pitanje: Da li osim razumske spoznaje postoji i neki drugi način na koji možemo Boga u životu

osobno doživjeti? Da, postoji! Biblijski odgovor glasi: *vjera*. Pri tom se pod pojmom "vjera" ne misli na nesigurnu i neobvezujuću, bezsadržajnu stvar (npr. "Vjerujem da tamo negdje mora postojati Bog, ali nisam sasvim siguran"), već grčka riječ *"pisteuein"*, od koje potječe riječ "vjera", u biblijskom prvotnom tekstu znači *"pouzdavati se, povjeriti se"*.

Biblija daje sljedeću definiciju takve vjere: *"Vjera je pak jamstvo* (ili temelj) *za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti koje ne vidimo."*[8] Nadalje se objašnjava: *"Vjerom doznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da je vidljivo proizvedeno od nevidljivoga* (odnosno, od onoga što se ne može percipirati osjetilima)".[9]

O izvanrednom se značenju vjere osim toga kaže: *"A bez vjere nemoguće je ugoditi Bogu, jer onaj koji mu želi pristupiti mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji ga traže."*[10]

Ali - da li je uopće moguće uspješno tražiti Boga, odnosno, stupiti s njim u kontakt? Što koristi čovjeku znati da Bog postoji, a ipak ga istinski ne upoznati unatoč vlastitom trudu? Što je to između Boga i čovjeka što sprječava

njihovu vezu? Biblijski odgovor na ovo pitanje nipošto ne stavlja ljudsku narav u dobro svjetlo: naime, svaki je čovjek pred Bogom kriv, tj. čovjek griješi protiv Boga. Grijeh svoj izvor ima u zahtjevu čovjeka da živi svoj život neovisno o Bogu i u vlastitoj režiji. Bez obzira na to hoće li to imati oblik svjesne pobune protiv Boga, grešnog neposluha ili ljudske zablude - svi su ljudi u Božjim očima zaslužili smrt: *"Nema razlike, jer su svi sagriješili i lišeni su Božje slave"*[11] - *"Plaća grijeha je smrt."*[12]

Grijeh donosi vječnu i potpunu odvojenost od Boga: *"Ta što ima pravednost s bezakonjem? Što li je zajedničko svjetlu i tmini?"*[13]

Postoji li za čovjeka izlaz? Da, jer Bog hoće *"da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine"*[14], stoga *"Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate."*[15] "Obratiti se" znači promijeniti svoj stav glede grijeha, Boga i sebe samoga; Božju poraznu, ali savršeno pravednu presudu moramo nad sobom potvrditi i priznati se pred njim krivima (*"...jer po pravdi primamo zasluženu plaću za svoja djela"*[16]). Bog ne zahtijeva samo da pred njim priznamo krivicu i da se stavimo pod njegovu osudu, već želi da krivnja svakog pojedinog

čovjeka bude zbrisana. Radi toga je Bog prije gotovo 2000 godina na svijet poslao svoga sina **Isusa Krista**, da bi on umjesto nas uzeo na se našu smrtnu kaznu. Svojom smrću na križu **Isus Krist** je pred Bogom zbrisao krivnju svakog čovjeka koji tu smrt za sebe prihvati. Već smo citirali dva mjesta u Svetom pismu koja ukazuju na izgubljenost svih ljudi. Nastavak tih dvaju citata od presudnog je značenja:

"Nema razlike, jer su svi sagriješili i lišeni su Božje slave - *i svi su opravdani darom njegove milosti, otkupljenjem u Kristu Isusu."*[17]

"Jer je plaća grijeha smrt, *a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našemu."*[18]

Isus Krist - naš Gospodin? Ako uistinu vjerujemo u Gospodina **Isusa**, tada u našem životu dolazi do promjene gospodstva: *"A on je umro mjesto sviju, da oni koji žive ne žive više za same sebe, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih."*[19] **Isus Krist** želi život svakog čovjeka kog je spasio uzeti u svoju zaštitu i učiniti novim.

Nevidljive stvarnosti: Sotona

Tko već ne poznaje kozonogi lik s repom i rogovima? Taj proizvod ljudskih predodžbi koji se često koristi u šalama, trebao bi predstavljati ono užasno biće koje *Biblija* naziva "**Sotonom**" ili "Đavlom". "**Lucifer**" je još jedno ime tog bića. *Biblija* u svojoj cijelosti svjedoči stvarno, osobno postojanje Đavla i njegovih pristaša. On je jednostavno neprijatelj Boga i čovjeka; svojim navođenjem čovjeka na grijeh želi razdvojiti Boga i čovjeka. Zbog toga se zagrižljivo bori protiv Božjeg djela spasenja čovjeka u **Isusu Kristu**. Sam **Isus** nam ukazuje na zloću **Sotone** time što ga naziva *"ubojicom ljudi od početka"*, koji nije čvrsto stajao u istini i kad god *"govori laž"*, govori svoje vlastito, jer je *"lažac i otac laži"*.[20]

Sadašnje ustrojstvo svijeta, koje se temelji na načelima sile, pohlepe, sebičnosti, častohlepja i grešnih užitaka, **Sotonino** je djelo, i bilo je mito koje je on ponudio **Isusu Kristu** (koji je to odbio). **Sotonu** *Biblija* naziva "knezom ovoga svijeta", i "bogom svijeta". Tekst pjesme "Lord of this World" grupe ***Black Sabbath***, s kojim smo se već upoznali, točno ocrtava ta svojstva **Sotone**. Kao "knez koji vlada

u zraku", on je glava silnog mnoštva demona. Tekstovi Novog zavjeta obilno svjedoče o stvarnom postojanju i osobnosti demona. Demoni su bivši anđeli ("glasnici Božji"), koji su zajedno sa svojim vođom, **Sotonom**, jednom otpali od Boga. Demoni nastoje utjecati na čovjeka, kako bi spriječili njegovo zajedništvo s Bogom, uprljali njegov duhovni život, naveli ga na zlo, i uništili njegov duševni i tjelesni život. Zli duhovi su u pravom smislu riječi u stanju zaposjesti čovjeka koji im se preda. Takvo "opsjednuće" se u pravilu očituje negativno - tjelesno-duševnim raspadom, ili prividno pozitivno - sposobnostima koje čovjek ne bi imao da nije nastanjen demonom.

Kao što čovjek ima pristup Bogu putem vjere u njegova Sina **Isusa Krista**, isto tako se može otvoriti i mračnim, sotonskim silama i s njima stupiti u kontakt. Osobito bavljenje *okultizmom* (grijesi čaranja, posjećivanje gatalaca i spiritističkih seansi, nošenje amajlija itd.) dovodi čovjeka pod vlast **Sotone**.

Riječ "okultizam" je latinskog porijekla: "occultus" znači "skriven, mračan, tajan". Pojam "okultizam" znači "nauku o skrivenom, tajnom" (okultne znanosti), i općenito svako bavljenje "mračnim", tajanstvenim. Znanstvenici

prezaju pred pojmom okultizam, i radije za to koriste izraz parapsihologija (prema **Drieschu** "znanost o 'okultnim' pojavama"). U *sekularnom* smislu mnogi pod okultizmom misle vrlo općenito na "teoriju i praksu pojava u prirodi, čiji se uzroci ne mogu objasniti do sada poznatim prirodnim zakonima".[21]

Taj način gledanja na okultizam nipošto ne odgovara *biblijskom* stavu, prema kojem se kako je to jednom vrlo prikladno formulirala **dr. Helge Stadelmann** - radi o *"protubožjim pojavama nadčulne vrste, (tj. pojavama koje Bog zabranjuje), u koje se čovjek upušta pokušavajući srušiti granicu svojih pet osjetila glede znanja i moći, a to znanje i moć opet može uzvratno utjecati i određivati njegovu egzistenciju."*[22]

Ugledni teolog **Merill F. Unger** vrlo je jasan kada piše: *"Okultizam je ukupni izraz za sva učenja i prakse kojih središte nije **Isus Krist**, već **Sotona*** (gatanje, čaranje, zazivanje duhova, telepatija, vidovnjaštvo, idolopoklonstvo, čitanje horoskopa, astrologija itd.)"[23]

Biblija izričito priznaje stvarnost okultnog svijeta. Kršćanski nauk ne govori samo o vidljivom svemiru koji je padom postao izopačen,

već opisuje i nevidljivi svijet, u kojem postoje đavao i zli duhovi koji u svojoj pobuni aktivno utječu na svijet i čovjeka. Iza svih okultnih pojava stoji **Sotona**, neprijatelj Božji. Upustiti se u okultne prakse stoga znači Bogu okrenuti leđa i stati na stranu **Sotone**.

Zbog toga Riječ Božja izriče svoj jasni "NE" okultnim praksama. **Mojsije** naređuje izraelskom narodu: *"Kad uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj, nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda. Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi... se bavio gatanjem, čaranjem, vračanjem i čarobnjaštvom; nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao pokojnicima. Jer, tko god takvo što čini, gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe Jahve, Bog tvoj. Budi posve vjeran Jahvi, Bogu svome. Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda slušaju vračare i gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj, ne dopušta."*[24]

Čovjek koji eksperimentira i "igra se" okultnim praksama - s kojih god razloga - stavlja se pod osudu Božju: *"Jer tko god takvo što čini, taj se gadi Jahvi"*! Pazite! Ne stoji pisano: tko takvo što čini, taj *čini* nešto gnusno, već piše: taj *se gadi* Gospodinu. Ne samo da

se Bogu gadi *čin*, već i *čovjek* koji to čini! Čini se da je svijet rock-glazbe, u kojem tisuće bendova sanja o tome da po svaku cijenu postanu popularni i naprave karijeru, predodređen za eksperimentiranje s magijom. U uobičajenom značenju se pod pojmom "magija" krivo misli na "hokus-pokus" scenskih mađioničara, koji u lijepim odijelima umiju izvlačiti bijele kuniće iz crnih cilindara. Ali to nije ono što pravi magičari (i Sveto pismo) misle pod pojmom "magija"; u magiji se ne radi o spretnosti prstiju i čaroliji, već o upotrebi paranormalne moći: djelovanje magičara usmjereno je na to da putem nadčulnih sila stvarnost stave pod svoju vlast, ili barem na nju utječu.

Pri tom se općenito razlikuju dvije vrste magije: *bijela* i *crna magija*. Koja je razlika između njih? Često se polazi od pretpostavke da je vrsta "predznaka" odlučujuća: prije nego što počne s magijskim postupcima, magičar izriče stare formule. Pri tom se može pozivati na Boga ili izgovoriti ime Presvetog Trojstva (to je bijela magija). Ali također može zvati u pomoć sile poganskih bogova, demona ili samog **Lucifera** (crna magija). Ali o čemu se radi kad se u nekoliko formula kombiniraju obje vrste zaziva? **Aleister Crowley** kaže:

"Upotreba riječi je sporedna. Ona povećava ekstazu magičara. Riječi zaziva su, kao i tamjan i opojna sredstva, samo sredstva sugestije."

Stoga je uputnije bijelu i crnu magiju razlikovati po *svrsi*: bijela magija je usmjerena na odvraćanje zla, na poboljšanje međusobnih odnosa, na ozdravljenje. Cilj crne magije je naškoditi ljudima, biljkama ili životinjama, učiniti da se razbole, ili ih ubiti. Čak i kad se primjena ovog kriterija za razlikovanje čini problematičnom, ipak se rasprava o ispravnom nazivu pokazuje suvišnom, jer obje - i bijela i crna magija - u jednakoj mjeri imaju svoj izvor u djelovanju okultnih, demonskih sila, iza kojih se krije nitko drugi nego **Sotona**. Tako je to shvatio i **H. E. Miers** u svom *Leksikonu okultnih znanja: "U biti ne postoje bijela ili crna magija, već samo bijeli i crni magičari, jer je magija zapravo korištenje okultnih sila radi promjene zemaljskih datosti, bez obzira na namjeru."*[25]

U magiji su na djelu ljudi koji žele raspolagati dobrom i zlom. To je bila i prva napast Zloga (Post 3,5).

Poremećaji zbog okultnih utjecaja

Kada se čovjek bavi okultnim praksama, tada širom otvara vrata svim zlim silama, koje onda na njega utječu - bio on toga svjestan ili ne. Tako kod takvog čovjeka može doći do ozbiljnih poremećaja. Osim mogućeg nastupanja *fizičkih i psihičkih anomalija* i dobivanja *okultnih sposobnosti*, poremećaje često možemo svrstati u ove dvije kategorije:[26]

1. ***Poremećaji u komunikaciji s Bogom*** - javljaju se najčešće kod kršćana ili onih koji žele postati kršćanima (demoni očito nisu osobito zainteresirani za pripadnike drugih religija). Kod kršćana se javljaju teškoće u molitvi i čitanju Svetog pisma. Česte su ove posljedice: zastoj u duhovnom rastu, nestanak sigurnosti da je spašen kao kršćanin, bogohulne misli, nedostatak duhovnog razlučivanja, smanjena vjera i radost, sve veća nezainteresiranost, čak odvajanje od Evanđelja **Isusa Krista**.
2. ***Smetnje na moralnom i psihičkom području:*** depresija ili agresivnost, strahovi i prisilne radnje, seksualna zastranjenja, zarobljenosti i, osobito, nagnuće za samoubojstvom. Ponekad su seksualne perverzije - čak i neprirodno prisilna seksualnost - poslijedica prelaženja granica okultnog.

Ozbiljno se pitam nije li seksualna izopačenost i ovisnost o drogi, koju tako često možemo uočiti kod rock-glazbenika, ponekad ono što okultisti nazivaju "vražjom naplatom": stanja koja su uzrokovana ili se barem intenziviraju prijelazom granica okultnoga...

4.
POD DEMONSKIM UTJECAJEM?

"Ponekad to ulijeva strah"

Nakon koncerta grupe *AC/DC* i luđačkog showa njihova gitarista **Angusa Younga**, pitali su ga:
"Odakle ti ta energija?"
Odgovor: *"Odozgo"* (pokazuje gore).
Pitanje: *"Odozgo?"*
Odgovor: *"Odozgo ili odozdo. Vjerojatno odozdo. Tamo gore nema rock'n'rolla."*
Komentar novinara je bio: *"Utješno je znati da sad imamo objašnjenje za naslov LP-ja 'Highway to Hell'."*[1]

Youngov kolega iz benda, **Cliff Williams**, otkriva i druge pojedinosti: "Angus je kao u transu kad svira svoj luđački solo. Kasnije se više ničega ne sjeća."

Gitarist **John McLaughlin**, koji je prešao na hinduizam, tvrdio je da glazbom njegova

benda ***Mahavishnu Orchestra*** rukovodi jedan duh. Pričao je: "Kad smo jedne večeri svirali, u mene je odjednom ušao duh - i svirao sam, ali to više nije bilo moje sviranje!"[2]

Drugi, svjetski poznat gitarist, priznaje: "Ponekad stojim na pozornici, i imam osjećaj kao da nisam ja taj koji tamo svira gitaru, već čovjek koji svira doduše izgleda kao ja, i svira kao ja, ali to nisam ja. Imam osjećaj kao da sâm sebe izvana promatram, kao da stojim pokraj osobe koja svira gitaru, i sâm se čudim melodijama i improvizacijama koje ta osoba izvodi na gitari."[3]

Slično svjedoči i poznati rock-bubnjar **Ginger Baker**: "Često se događa da imam osjećaj da svoj instrument ne sviram ja, nego 'nešto', i to isto 'Nešto' svira i sve druge instrumente u bendu. Na to mislim kada kažem: nekad to ulijeva strah."[4]

Svatko tko je upoznat s okultnim fenomenima, odmah će ovdje prepoznati nesumljive znakove demonske kontrole!

Čudna, groteskna izobličenja lica, koja sežu sve do poprimanja neljudskih izraza lica, trzajući i grčeviti pokreti udova, kao i izvođenje

čudnih, "robotskih" kretnji - sve te pojave možemo ponekad vidjeti kod rock-glazbenika koji nastupaju uživo, a rado se tumače samo kao dio nastupa i izraz osjećaja glazbenika.

Ali te iste pojave jednako su tako poznate u spiritizmu; mogu se viđjeti kad spiritistički medij dođe pod utjecaj duha koji ga kontrolira i bude demonski zaposjednut. Stoga smatram potrebnim uputiti na činjenicu da gore navedenim i njima sličnim pojavama načelno može rukovoditi demonska sila. Takvo tumačenje je osobito na mjestu ako glazbenik sam prizna da je "nešto" ovladalo njime.

Pjevač hard rock-grupe ***Meat Loaf*** sasvim je otvoreno priznao: "Kada dođem na pozornicu, postajem opsjednut."[5] Tijekom jednog nastupa uživo u siječnju 1982. moglo se vidjeti kako taj korpulentni pjevač postaje opsjednut. Nakon što je otpjevao jednu od posljednjih pjesama na koncertu, počeo se potpuno nekontrolirano tresti, te su ga zahvatili tako jaki grčevi kakve nikad prije nije doživio.[6]

Jim Steinman, kompozitor grupe ***Meat Loaf***, priznao je: "*Oduvijek me je fasciniralo nadnaravno, i oduvijek sam rock doživljavao kao idealan medij za to.*"[7]

Nedavno sam pročitao izvješće skupine kršćana koji su imali prigodu vidjeti povezanost između rock-glazbe, droge i okultizma, kad su se susreli s jednom mladom ženom koja je bila demonski opsjednuta. Bila je školovana "vještica", uzimala je heroin i velike količine alkohola te je prakticirala heteroseksualne odnose. Ta je mlada žena sada željela "izići" iz toga, i vratiti se Bogu. Demoni koji su iz nje govorili prilikom oslobađanja koje je uslijedilo, dahtali su i kreštali te proizvodili iste zvukove kao mnogi rock-glazbenici. Mladi ljudi koji su promatrali tu užasnu borbu bili su tako šokirani da su pobacali sve svoje ploče s rock-glazbom.

Izazivanje mračnih sila - igra s vatrom

Bob Larson izvješćuje: "Ja nisam jedini koji je iskustvom stekao znanje o demonskim silama koje su prisutne u rock-glazbi. Jednu od najužasnijih priča koju sam ikad čuo, ispričao mi je prijatelj koji je radio s narkomanima i 'otpadnicima'. Tijekom nekoliko tjedana dolazio je u doticaj s jednim šesnaestogodišnjim mladićem, koji je rekao da kontaktira s demonima. Jednog dana taj je mladić zamolio mog prijatelja da uključi radio i nađe neku stanicu

s rock-glazbom. Dok su slušali, teenager je mogao - prije nego što je pjevač uopće počeo pjevati - reći riječi pjesama koje nikad prije nije čuo. Kad su ga pitali kako mu to uspijeva, šesnaestogodišnjak je odgovorio da su te pjesme inspirirali isti oni demoni koje on poznaje. Objasnio je nadalje da u svom LSD-transu može čuti demone koji pjevaju neke od onih pjesama koje je tek kasnije čuo na snimkama 'acid rock'-grupa (narkomanski rock)."[8]

Mnoge grupe svoje pjesme pišu pod utjecam droge. Neki priznaju da inspiraciju za svoje kompozicije dobivaju od neke "sile" koja kontrolira glazbenike, odnosno grupu.
Album "Presence" grupe ***Led Zeppelin*** prikazuje crni, čudno oblikovani predmet koji je izazvao špekulacije glede značenja. **Jimmy Page** otkrio je da ta tajanstvena tvorevina simbolizira onu snagu koja grupu osposobljava da snažno utječe na slušateljstvo, silu koja se jednostavno označava kao "Presence" - što se može prevesti s "prisutnost", ali i "prisutnost više sile"! Na temelju takvih otkrića postavlja se opravdano pitanje, da li se tako dugotrajna popularnost grupe (koja je u međuvremenu postala legendarna) može, barem djelomično, svesti na nešto "više" od njihova hard rock-zvuka.[9]

Čovjeka obuzimaju mračne slutnje kad **Jimmy Page** otvoreno obznanjuje: *"Magija nikad nije dobra ni loša, bijela ni crna, nego jednostavno način da čovjek postane dionikom demonske stvarnosti, te da tu stvarnost učini sebi dostupnom."*[10]

"Čovjek koji se bavi magijom pokušava sebi podložiti i za se iskoristiti više sile koje razabire oko sebe." (**Aleister Crowley**)

Velika opasnost kojoj se izlažu rock-glazbenici kada dolaze u doticaj s demonskim silama i zapadnu u okultizam, jasno se ističe u članku "Rock & Schwarze Magie" (Rock & crna magija) (*Spotlight* 10/1978): *"Kreativnost, emocionalno 'izlaženje iz sebe', eksplodirajuća energija, trans, i 'sav se predati' - atributi su koji vladaju svakim rock-nastupom i kojima podliježe svaki rock-glazbenik - a ipak su atributi magije. Zbog toga nije velik korak koji umjetnici i glazbenici moraju učiniti da bi se izložili mračnim silama magije, da bi ih izazvali, učinili ih sebi podložnima i pokušali se s njima susresti."*

Marc Bolan, vodeći gitarist i pisac pjesama grupe ***T-Rex*** rekao je da je u Parizu dvije godine živio s jednim crnim magičarom, od

kojeg je naučio prakticiranje one magije kojoj pripisuje uspjeh nekih svojih ploča.[11]

Bolan je teenagere u Engleskoj dovodio u "rextazu"; za godinu i pol prodao je 18 milijuna ploča. Dnevne novine izvještavale su o koncertima grupe ***T-Rex*** na kojima je polovica ženske publike ležala u dubokoj nesvijesti, a druga se polovica savijala histerično vrišteći.[12] **Marc Bolan** umro je u misterioznoj automobilskoj nezgodi u Engleskoj.

Nedvojbeno najveći utjecaj na rock-glazbu imali su ***Beatlesi***. **Tony Sheridan**, koji je 1962. zajedno s ***Beatlesima*** svirao u "Star clubu" u Hamburgu, odao je tajnu koja bi mogla biti objašnjenje za izuzetno velik uspjeh te grupe. **Sheridan** je rekao da je **John Lennon** 1962. godine bio vrlo zainteresiran za okultizam, i da je i sâm s njim bio na jednom spiritističkom sastanku u Hamburgu. Tamo mu je **Lennon** rekao: "*Znam da će **Beatlesi** imati uspjeha kao ni jedna druga grupa. Točno to znam - jer sam za taj uspjeh svoju dušu prodao đavlu.*"[13]

I uistinu su 1963. godine ***Beatlesi*** po cijelom svijetu imali hit za hitom, te tako uveli "beatlemaniju" koja se pobrinula za glavne

naslove u novinama, superlative i rekordnu prodaju.

Beatlesi su 4. travnja 1964. sa svojih pet pjesama u Americi bili istodobno na prvom, drugom, trećem, četvrtom i petom mjestu na top-listi singlica, a njihove dvije LP-ploče "Meet the Beatles" i "Introducing the Beatles" tako. er su zauzimale prva dva mjesta na top-listi LP-a.[14] Samo do 1973. prodano je 90 milijuna LP-a i 125 milijuna singlica s njihovom glazbom.[15]

Vrijedno je spomenuti da se ozloglašeni sotonist **Charles Manson**, koji je postao poznat po sedam užasnih ubojstava u TateLaBianci, dao inspirirati ***Beatlesima*** tako što je vjerovao da je u nekim njihovim pjesmama otkrio tajne poruke.

Prema izjavi **Mansona**, njegovu izopačenu i ubilačku filozofiju odredile su pjesme ***Beatlesa*** "Helter Skelter" i "Blackbird". U kući **Sharon Tate** je na zidu pokraj ubijenih tijela bilo krvlju napisano "Pigs" (od pjesme "Piggies"), a kod jedne druge žrtve također je na zidu sobe pronađeno krvlju napisano "Helter Skelter".[16]

Vratimo se **Johnu Lennonu**. Za LP-ploču "Mindgames" (1973) napisao je pjesmu "Bring on the Lucie", u kojoj doslovno izražava štovanje đavlu:

"Ovdje postoji nešto što odmah moraš učiniti: oslobodi sad ljude. Učini to, učini to, učini to sada! Uhvatile su nas ruke iz zraka... Izreći ćemo to kao molitvu: oslobodi ljude... 666 tvoje je ime."

Johna Lennona je 8. prosinca 1980. u tajanstvenim okolnostima ubio njegov obožavatelj **Mark Chapman**. **Chapman** je motiv svog čina pripisao "glasovima i vragu". Je li to bila cijena koju je vrag tražio od bivšeg ***Beatlesa***?

Napasti i njihovo nadvladavanje

Mnogi čitatelji zasigurno su upoznati s izvještajem o **Isusovoj** kušnji, u kojem se kaže:

"Ponovo ga odvede đavao na goru vrlo visoku te mu pokaza sva kraljevstva ovoga svijeta i njihovu raskoš, pa mu reče: 'Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice te mi se pokloniš.' Nato mu Isus reče: 'Odstupi, sotono, jer je pisano: 'Gospodaru, Bogu svojemu, klanjaj se i

njemu jedinom služi!' Tada ga ostavi đavao, a pristupiše anđeli te su mu služili" (Mt 4, 8-11).

Ovaj nas događaj dovodi do važnih zaključaka: đavao želi čast i štovanje u ovom svijetu, koje pripada samo Bogu, prisvojiti za se. On čovjeku za to štovanje obećava čast, spoznanje, moć, a ponekad i nadnaravne sposobnosti - dakle ono za čim čovjek čezne u svojoj odvojenosti od Boga. Ali sve to ima i svoju negativnu stranu, koja se temelji u zloj naravi **Sotone**: on najprije čovjeka zarobljuje da čini njegovu volju, a potom ga za "zahvalu" povlači sa sobom u vječno prokletstvo, u ognjeno jezero (Otk 20, 10-15). **Sotona** često tako dugo zavarava svoje žrtve obećanjima "neba", dok se one zajedno s njim ne strovale u pakao.

O **Isusovu** pitanju *"Ta što koristi čovjeku da zadobije čitav svijet, a sebi samom naudi?"* (Mt 16,26) - svaki bi čovjek trebao ozbiljno razmisliti.

Isus sâm uzor je svima koji žele služiti Bogu, i istodobno onaj koji se odupro napastima i zamamnim ponudama **Sotone**, odvrativši mu Riječju Božjom (Pnz 6,13 i 10,13):

"Gospodinu, Bogu svom, se klanjaj i njemu jedinom služi." Isto nam kaže i prva zapovijed Božja: *"Nemoj imati drugih bogova uz mene!"* (Izl 20,3)

Tome se **Sotona** više nije mogao suprotstaviti te je morao odstupiti neobavljena posla. Uputa koja vrijedi za **Isusove** sljedbenike dakle glasi: *"Podložite se Bogu! Oduprite se đavlu, i on će pobjeći od vas"* (Jak 4,7).

Bog svima koji mu se još nisu podložili poručuje preko proroka **Izaije**:

"Nek bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju" (Iz 55,7).

"Opasno je uzbuniti duhove"

Ovo poglavlje završava odlomcima knjige o rocku i magiji **Pierrea Graninia**. On u poglavlju "Opasno je uzbuniti duhove. Magijski svijet grupe ***Can***" impresivno izvješćuje o okultnim pojavama koje je doživjela njemačka rock-grupa ***Can***. [17]

"Nakon albuma 'Tago Mago' (1971) senzibilni su slušatelji mogli kod osobito inspiriranih nastupa sastava ***Can*** primijetiti auru neobičnog, čak nestvarnog. Gotovo sablasna usklađenost glazbenika pri improvizacijama ostavljala je dojam da svaki već unaprijed zna, što će drugi u sljedećem trenutku svirati. Zanosni zvukovi kao da su izvirali izravno iz podsvijesti, ali kako su ih glazbenici međusobno mogli tako savršeno uskladiti? Sigurnost kojom su dijelove publike dovodili u trans daleko je nadilazila druge bendove. Osim toga su se u užem krugu grupe ***Can*** širile glasine o čudnim parapsihološkim događajima, te se u recenzijama sve češće pojavljivala riječ 'telepatija'. Dakle, zacijelo će se jednom o magiji kod ***Cana*** i javno govoriti...

Prema rezultatima parapsihologijskih istraživanja, danas je sigurno da postoje nadosjetne mogućnosti percepcije i komunikacije (kao što su telepatija, vidovnjaštvo, znanje unaprijed budućih događaja), koje proturječe površnoj logici. Grupa ***Can*** to može osobno potvrditi. Tako je primjerice njihov gitarist **Michael Karoli** u ***Canovu*** studiju pokraj Kölna improvizirao jednom sa slušalicama radi snimanja direktno na vrpcu, a da se električna gitara nije čula preko zvučnika. Vani je neki običan,

ali vjerojatno kao medij osjetljiv stanovnik sela sjekao drva. Glazbenici su uočili da bi taj čovjek svaki put kad je **Michael** prekinuo svirati iritirano prestao raditi. Čim bi gitarist nastavio, opet bi se čulo udaranje sjekire - u identičnom ritmu...

Oko ***Cana*** se uvijek ponovo događaju neobjašnjive stvari, o čemu glazbenici nerado i s oprezom govore, kao, na primjer, o događaju sa zidnim satom u studiju prilikom snimanja za englesku TV-emisiju 'Old Grey Whistle Test' u veljači 1974. Nakon znaka za početak snimanja bubnjar **Jaki Liebezeit** ustanovio je da nešto nije u redu s bubnjevima. Prekinuo je snimku, i u tom istom trenutku zaustavila se na satu kazaljka za minute. Nakon nekoliko minuta bubnjar je dao znak da je opet sve spremno, a kazaljka je opet krenula. Nitko od glazbenika to nije primijetio, ali je cijela scena snimana s četiri video-kamere, i zbog toga se sve moglo provjeriti. Jedan od snimatelja je, blijed kao zid, rekao: 'Na vama je stvarno nešto čudno.'

Možda je u pitanju bila samo mehanička greška kad su u kazalištu u Zürichu, gdje je bend glazbeno pratio izvedbu jednog kazališnog komada, uvijek pri početku predstave orgulje

Irmina Schmidta bile isključene, iako je svaki put provedena provjera zvuka, a slomljena pregibna sklopka se samo odvijačem i fizičkom silom mogla isključiti, a tehničar, nakon višestrukog ponavljanja istog problema uređaj više nije ispuštao iz vida. Ali ipak je neobično. Zakonima fizike ipak se nikako ne može objasniti kako je **Michael** jednom misaonim naprezanjem i verbalnom naredbom, uspio navesti stare Selmer-orgulje, koje su se nalazile u ***Canovu*** studiju i rijetko se svirale, na to da prestanu i opet počnu svirati.

Slične se stvari ovim glazbenicima često događaju. **Jaki** na to kaže: 'Kada "sablast" prođe, najčešće se sve zaboravlja. A što je u stvari bilo, kasnije se više ne može utvrditi.' Ipak je sigurno da se u slučaju **Cana** radi o osobama koje su nadarene kao mediji, koje su zbog dugogodišnje senzibilizacije postali prijamljivi ili čak mogu izazvati fenomene koji drugim osobama ostaju skriveni. Kada je u listopadu 1975. **Irmin** posjetio parišku vidovnjakinju **Madame LeBeau** i molio je za savjet, njene prve riječi nakon dodira s njegovim rukama bile su: 'Aha, i sami ste medij!'

Madame LeBeau, koja je slavna u magijskim krugovima, tom je prigodom **Irminu**

detaljno prorokovala razvoj i događaje, koji su se ukoliko se nisu trebali dogoditi u daljoj budućnosti - do sada točno ispunili. Povrh toga, njemu je kasnije uspjelo s njom uspostaviti telepatski kontakt, te joj rado potvrđuje gotovo 'stopostotne pogotke'. Osim mnogih proroštava o privatnom životu, ***Canu*** je pretkazala komercijalni uspjeh u jesen 1976, koji je uistinu i nastupio albumom 'Flow Motion' i singlicama 'I Want More' i 'Silent Night'."

5.

HOTEL CALIFORNIA

Eagles

Južnokalifornijska grupa ***Eagles*** nastala je pod utjecajem okultnih učenja pisca **Carlosa Castanede.**[1] ***Eagles*** se svojim uravnoteženim rockom sa Zapadne obale od 1972. ubrajaju među najuspješnije američke grupe. Njihove se pjesme sastoje od vrlo pjevne glazbe, praćene tekstovima koji se lako pamte i upečatljivim refrenima koji se izvode s puno osjećaja. Pjesme su omiljeni hitovi.

Slušatelj jedva može biti svjestan da neke njihove pjesme prenose okultne sadržaje, jer su glatke poput svile i zvuče kao da ih pjevaju anđeli.

Upravo njihova dva najpoznatija hita "One of these Nights" (1975) i "Hotel California" (1976) pojašnjavaju činjenicu da ***Eagles*** ni iz daleka nisu tako bezazleni kao što zvuče.

U pjesmi "One of these Nights" mogu se čuti riječi:

"Jedne od ovih noći... tražio sam đavlovu kćer. Tražio sam jednu ženu, koja ima nešto od obojeg. Osjećam njenu blizinu, ali je nigdje ne mogu naći... Ti imaš svoje demone, imaš svoje želje, ali ja imam djelić sebe..."

Sadržaj pjesme "Hotel California" sjećanja su jednog čovjeka koji je imao zastrašujući susret sa svijetom okultnog. Ono što je u toj pjesmi mračno krije se "između redova", tako da refren pjesme koji poziva "Dobro došli u hotel 'California'" u stvari zavarava slušatelja s obzirom na stvarnu poruku pjesme.

Jedan čovjek pripovijeda kako se jedne kasne večeri vozio autocestom kroz pustinju, i odjednom zapazio svjetlo u daljini. Budući da je bio umoran, zaustavio je vozilo, kako bi u tom mjestu prespavao. Kada je ušao u "Hotel California", nije mu bilo jasno gdje se zapravo nalazi ("This could be heaven or this could be hell" - Ovo bi mogao biti raj ili pakao). Čuje glasove u noći, naručuje vino; onda mu kažu da "taj duh" ("this spirit") nije bio u "Hotelu California" od 1969. Noćni posjetitelj tada postaje svjedokom sotonskog rituala:

"Ogledalo na stropu, ružičasti šampanjac s ledom. I ona je rekla 'Tu smo svi zarobljenici, po vlastitom izboru'. A u meštrovoj sobi su se svi okupili na gozbu. Bodu je svojim čeličnim noževima, ali zvijer nikako ne mogu ubiti."

Posjetitelj je zaprepašten, bježi iz "Hotela California". Ali vani u noći mora s užasom ustanoviti, da se, doduše, u svako doba može odjaviti, ali da više nikad ne može otići iz "Hotela California":

"Opusti se", rekao je čovjek noći. "Programirani smo za to da primamo naredbe. Možeš se odjaviti u svako doba, ali otići ne možeš nikada."

Tekst pjesme "Hotel California" vjerojatno je aluzija na sotonsku crkvu u San Francisku. Ona se nalazi u ulici California. Slučajnost? Na unutarnjoj lijevoj strani omotnice ploče "Hotel California" vidljiva su tri otvora slična prozoru. Na srednjem prozoru prepoznatljivo je jedno lice - lice ćelavog **Antona Szandora LaVeya**, poglavara sotonske crkve.[2] Manager ***Eaglesa Larry Salter***, otvoreno je priznao da se neki glazbenici grupe ***Eagles*** druže s članovima sotonske crkve.[3]

Moramo dati pravo **Johnu Rockwellu**, autoru knjige "Paljba bubnjeva", kada piše: "Glazba kakvu slušamo u pjesmi 'Hotel California', dovodi nas do toga da se opravdavamo kada je slušamo. Potiskujemo stvarno značenje riječi jer nas zaokuplja ritam, ugođaj pjesme i gitare."[4]

Životnu filozofiju ***Eaglesa*** vjerojatno najbolje prikazuje tekst njihove pjesme "Good Day in Hell": *"U onoj dobroj knjizi s imenom želim nestati u plamenu i pri tom promatrati kako nestajem. Oh, da, bio je dobar dan u paklu, a sutra ću biti određen za divotu."*

Ritchie Blackmore

Jednim od najvećih rock-okultista smatra se gitarist grupe ***Deep Purple*** **Ritchie Blackmore**, koji je 1975. godine osnovao svoju vlastitu grupu ***Rainbow***. On otvoreno priznaje da održava spiritističke sastanke (seanse) kako bi "došao bliže Bogu". Tijekom svojih koncerata doživljava pojavu "ekskurzije duše", koja je vrlo poznata u spiritizmu, a prilikom koje napušta svoje tijelo i lebdi kroz koncertnu dvoranu.[5]

Blackmore je objasnio da ga je u spiritizam uveo **Nick Simper**, basist grupe ***Deep Purple***.[6] **Blackmore** snima ploče u jednom dvorcu koji navodno obilazi demon što tvrdi da je sluga 4000 godina starog babilonskog boga **Baala**: "Zanimaju me čudnovate stvari koje se događaju, osobito duhovi."[7]

Vjerojatno je **Blackmorovo** zanimanje za crnu magiju, koje javno priznaje, bilo inspiracija za pjesme poput "Stargazer" (o robu jednog egipatskog vrača), "Tarot Woman" (o proricanju pomoću okultnih tarot-karata) i "Gates of Babilon". **Blackmore**, koji je ozloglašen zbog svog temperamenta, agresivnosti i loših raspoloženja, dosljedno se odijeva u crno.

KISS

"Demoni koji bljuju vatru u rock'n'roll paklu" - tako jedan rock-magazin naziva američki sastav ***KISS***. Čak je producent te grupe **Bob Ezrin** četvoricu njenih članova nazvao "simbolima razbuktalog zla i neobuzdane putenosti".[8] Bivši bubnjar **Peter Criss** ponosno je govorio: "Sam sebe smatram zlim. Jednako vjerujem u đavla kao u Boga. Čovjek može

KISS - "Love Gun" (1977): "Simboli razbuktalog zla i neobuzdane putenosti" poznati su po tome što propagiraju seksualne nastranosti, i što se umiju obaviti aurom zla. Na slici desno vidi se da Gene Simmons pozdravlja sotonskim pozdravom.

uvijek jednoga od njih iskoristiti kako bi obavio neke stvari."[9] **Gene Simmons**, koji javno priznaje svoje zanimanje za kanibalizam, poznat je po tome da pohotno plazi svoj dugi jezik - što je stari poganski simbol štovanja demona!

Jedan mladi obožavatelj ubio je svog kolegu iz razreda, jer se taj s njim svađao zbog ***KISS***.[10] Ime ***KISS*** navodno je skraćenica za *"Kings In Satanic Service"* (Kraljevi u sotonskoj službi)...[11]

Paklena pjesma "God of Thunder" sadrži poticaj: *"Oko sebe sabirem tamu da bi me obradovala, i zapovijedam ti da poklekneš pred bogom groma, bogom rock'n'rolla."*

Jednom su me izvijestili o slučaju u kojem je oduševljeni obožavatelj grupe ***KISS*** poslušao taj poticaj, tako što je prema savjetu svog prijatelja u ponoć molio pred posterom ***KISS***-a. Na to je poster zasvijetlio, a **Gene Simmons** je pomaknuo svoj isplaženi jezik. Zbog tog jezovita događaja mladić je bio toliko šokiran da više nikad nije slušao glazbu tog sastava.

Iron Maiden

Britanski heavy metal-bend ***Iron Maiden*** pobrinuo se za pozornost javnosti 1982. svojom LP-pločom "The Number of the Beast" (Broj zvijeri). Izvedba naslovne pjesme s te ploče uvijek označava vrhunac njihovih koncerata. **Bruca Dickinsona** publika obasipa fanatičnim

oduševljenjem kada pjeva o broju Antikrista: *"666 the number of the beast. 666 the one for you and me."*

Jedan od članova grupe rekao je u jednom intervjuu: "***Iron Maiden*** daleko je od benda koji štuje đavla, iako su nas *neka iskustva* koja smo imali tijekom snimanja novog albuma 'The Number of the Beast', *naučila da poštujemo moć okultnoga.* Tijekom snimanja te ploče dogodio se čitav niz čudnih stvari."[12]

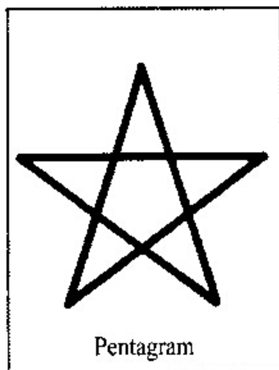
Iron Maiden - "Broj Zvijeri" (1982)

Čini se da nikoga ne smeta...

Kada bi kršćanski roditelji vidjeli da im djeca dolaze u kuću sa sotonskom biblijom ili sličnom literaturom, velika većina njih odmah bi oduzela djeci te demonske predmete i bacila ih u smeće.

Veliki broj današnjih ploča s rock-glazbom i rock-izvođača otvoreno svjedoče o djelovanju zlih sila - ali čini se da to nikoga ne smeta!

Na nizu omotnica pločâ mnogih grupa nalaze se okultni simboli i slike, sve do ilustracija demonskih bića. Najčešći okultni simbol je pentagram ("zvijezda magičarâ"), koji je često služio kao znak tajnih društava.
Pentagram je simbol sotonizma ako je postavljen na vršak kraka, pri čemu su dva gornja kraka znak rogovâ jarca, odnosno sotone. Takozvanim pentagram-ritualom u ceremonijalnoj se magiji prizivaju i gone demoni.

Pentagram

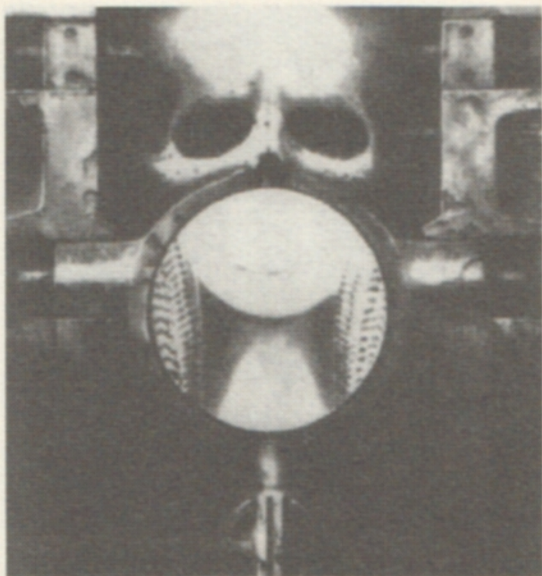
Kod niza omotnica pločâ može se naslutiti da su one rezultat demonski ili drogom nadahnute umjetnosti. Javna je tajna da uistinu postoje slikari koji dopuštaju da im demonski duhovi kontroliraju pokrete ruku. Znakovito je da je statistika kojom su bili obuhvaćeni svi slikari u Engleskoj pokazala da su njih 57 "spiritistički slikari", koji su se u svojem stvaranju specijalizirali za prikazivanje duhova i aveti engleskih dvoraca.[13]

Kad tama želi zavarati osjetila

Mnogi čitatelji kršćani vjerojatno će reagirati kao i ja kad sam prikupljao podatke za ovu knjigu. Bio sam vrlo potišten pod teretom činjenica i okolnosti. Bavljenje ovom mračnom tematikom kidalo mi je živce, i gotovo sam rezignirao suočen s koncentriranom moći demonskih sila koju sam spoznao.

Ali tada sam jedne večeri pročitao Psalam 46, gdje pouzdano piše:

"Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek buče i bjesne valovi morski, nek bregovi dršću

Omotnica LP-ploče "Brain Salad Surgery" grupe *Emerson, Lake & Palmer* (1973). Slika potječe od demonski inspiriranog, nadrealističkog slikara H. R. Gigera. Giger je postao poznat svojim djelom "H. R. Giger's Necronomicon", koje je vizualizacija tajanstvene vračarske knjige koja sadrži slike "užasnih stvorenja koja vrebaju u dubini zemlje i mora, kako bi jednog dana uništili čovječanstvo i konačno preuzeli vlast nad svijetom".

od žestine njihove!... S nama je Gospod nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev!" (Ps 46, 2-4.8).

Omotnica ploče grupe Nazareth - "Expect no Mercy" (1977). Jasnije ne može biti.

Božja snaga jest, i bit će, uvijek jača od svih sotoninih napora. Nažalost, lako zapadamo u grešku da svoja osjetila toliko dajemo zarobiti negativnim i mračnim stvarima da oko sebe vidimo samo mrak, te nam ponestaje snage i radosti. A upravo je to namjera đavla, koji koristi istu taktiku kao i zmija, koja svojim pogledom hipnotizira i blokira svoj plijen, kako bi ga onda lako zgrabila. Što mi to trebamo učiniti, ako ne želimo da nas zarobi i blokira **Sotonina** demonstracija sile?

Album "Presence" (1976), grupe *Led Zeppelin*, prikazuje crni obelisk koji simbolizira magijsku snagu kojoj grupa pripisuje svoj uspjeh. Na poleđini LP-a vidi se kako neka učiteljica polaganjem ruku prenosi magijsku, demonsku energiju obeliska na jednog svog učenika.

Odgovor nam daje poslanica Hebrejima 12,1.2: Oni koji žele nasljedovati **Isusa**, neka slijede ovaj poticaj: *"Odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena! Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u* ***Isusa****"*.

Grčku riječ *"aphhorõntes"*, koja je ovdje prevedena sa *"uprimo pogled"*, trebalo bi, ustvari, prevesti s *"odvratiti pogled (od svega drugog) prema* ***Isusu****"*. Kod bilo kakvog suočenja sa sotoninom moći nužno je odvratiti pogled od **Sotone**, ne dati se zanijeti njegovim pogledom, već sasvim svjesno gledati u **Isusa**. Zacijelo nije besmisleno poznavati oružje koje koristi đavao, kako bismo onda i druge na to mogli upozoriti. Ali pogrešno je svoj pogled odvratiti od **Isusa** i umjesto toga dati se zavarati đavlovim trikovima.

U **Isusu Kristu** *"skrivena su sva blaga mudrosti i spoznaje"* (Kol 2,3), *"u njemu stanuje punina utjelovljenog božanstva"* (Kol 2,9). Ali ta blaga ostaju nedostupna onomu koji ne želi nasljedovati **Isusa** i njemu služiti. *"U njemu imate puninu"*, uvjeravao je **Sv. Pavao** Kološane (Kol 2,10). Zar se nećemo i mi dati dovesti do te punine?

6.

HIGHWAY TO HELL

Heavy-metal i black-metal

Vrlo je upadljiva pojava da gotovo svi rock-sastavi koji otvoreno i javno prakticiraju okultizam pripadaju hard-rocku ili heavy-metalu. Čak je i časopis *Newsweek* 21. studenog 1983. sasvim jasno pisao o "satanic images" (sotonskom imidžu) i "demonic overtones" (demonskom prizvuku) ekstremnih heavy metal-bendova, koji su u Americi uzrokovali prosvjede kršćanskih skupina.

Kada muzikolog **Tibor Kneif** hard-rock opisuje kao *"glazbu estetski preobraženog terora"*, koja *"uvijek iznova svoju žrtvu poput psihijatra koji pozna dušu - zna dovesti u stanje jeze"*[1], tada se čini da to svojstvo hard rock-glazbu zaista čini prikladnim prijenosnim sredstvom za sotonske i demonske sadžaje, od kojih čovjeka podilazi jeza. Znakovito je da je i basist grupe ***Black Sabbath*** **Geezer Butler**, rekao da "teškoj glazbi najbolje

odgovaraju i teški tekstovi" - misleći pod tim na okultne tekstove.

Temeljno svojstvo heavy-rocka **Tibor Kneif** naziva *"veličanje nasilja"*[2] - pojava koja je oduvijek bila usko povezana s velikom pobunom protiv kršćanskih ideala i vrijednosti. Vrijeme u kojem su se "rock'n'roll-pobunjenci" ograničavali na propagiranje slobodnog seksa, droge i prostačkog načina govora, je prošlo - sada je na redu pakao i sotona.

Početkom osamdesetih godina razvila se nova generacija heavy-metala kojoj pripada čitav niz grupa, koje se po uzoru na rano razdoblje grupe ***Black Sabbath*** obavijaju aurom zla, u svojim pjesmama zazivaju đavla - i barem za tisak - sudjeluju na crnim misama. Mnoge omotnice njihovih ploča mogle bi se smjestiti u muzej horor-rekvizita.

Pjevač jedne od tih grupa, koji si je dodao ime "Sotona", rekao je: *"Bendu želimo od samog početka dati demonski image, a što bolje pristaje uz heavy-metal od vraga?! Kao mladim dečkima luđački nam se sviđao **Black Sabbath**, i danas ustvari želimo svirati kao naši nekadašnji idoli, ali, eto, nešto tvrđi rock."*[3]

Koje teme obrađuju novije heavy-metal grupe pojašnjava sljedeći izbor naslova LP-ploča, koji izaziva zle slutnje: "Shout at the Devil" *(Mötley Crüe)*, "Night of the Demon" *(Demon)*, "Fire from Hell" *(Mass)*, "See You in Hell" *(Crossfire, Grim Reaper)*, "Give 'em Hell" *(Witchfynde)* i "Friend of Hell" *(Witchfinder General)*.

Sukladno tome naslovi pjesama sežu od "The Antichrist" i "Black Magic" preko "Signs of Satan" sve do bogohulnog naslova "God Bless the Children of the Beast" ***Mötleya Crüea***. Nijedna pak od navedenih grupa nije ni sluga paklenog sastava ***Venom***. "Venom" znači "zmijski otrov", i tri glazbenika te grupe, **Cronos, Mantas** i **Abaddon**, daju tom nazivu svu čast, time što velikim žarom masovno raspršuju đavolski otrov, otrov "stare zmije" (Otk 20,2).

Jedan časopis o heavy-metalu piše: "S glazbenog se stanovišta grupa ***Venom*** dušom i tijelom odala black-metalu, ekstremnom i tvrđem obliku heavy-metala, te se jedva više mogu usporediti s grupama poput ***Accept, Judas Priest*** ili **Ozzyijm Osbournom**. ***Black Sabbath*** je doduše 1970. prvi počeo obrađivati svakojake okultne, magijske i spiritističke

teme u nekim svojim pjesmama; ali ni jedna od tih grupa se ne bavi toliko crnim okultizmom kao što to čini grupa ***Venom***, što se očituje, primjerice, u tekstovima pjesama koji gotovo isključivo govore o **Sotoni**, paklu, smrti i đavlu."[4]

Naslovi pjesama poput "Sons of Satan", "Seven Gates of Hell" i "Leave Me in Hell" naglašavaju taj zaključak u jednakoj mjeri kao i naslovi triju LP-ploča te grupe: "Welcome to Hell", "Black Metal" i "At War with Satan".

Na pozornici ***Venom*** stvara pravi pakao "sotonskog metala koji je sličan crnoj misi i koji je prožet mnogobrojnim eksplozijama, poput bombi. U intervjuima članovi benda nimalo ne kriju da sebe smatraju "lijevom rukom gospodara **Sotone** na zemlji".[5]

"***Venom*** - to više nije heavy metal-glazba, to je već gotovo kult" - tako je jedan obožavatelj heavy-metala okarakterizirao tu grupu, čiji je klub obožavatelja u Njemačkoj preplavljen pismima čitatelja. Iako tri paklena rockera znaju mnogo o okultizmu, tvrde da nisu štovatelji đavla - nasuprot, primjerice, **Kinga Diamonda**, vođe heavy metal-grupe ***Merciful Fate***. ***Merciful Fate*** priziva Zloga pjesmama

poput "Black Funeral" (Crni pogreb) i "Black Masses" (Crne mise), kao i kultnim ritualima na pozornici, u kojima su glavni rekviziti krv, kosti i oltar.

Jedan časopis o rock-glazbi piše o jednom njihovu koncertu: "'Straight from Hell' - **King Diamond**! Deset tisuća ruku vinulo se u zrak da bi pozdravile sotoninog sina! Mnoštvo je bučalo; pjevalo je svaku pjesmu s grupom. Tada je ***Merciful Fate*** priredio luđački show..."[6]

U razgovoru s vođom grupe, pjevačem **Kingom Diamondom**, novinar je konstatirao:[7] "Vaši tekstovi i show izrazito su sotonski! Privatno djeluješ mnogo umjerenije."
Odgovor: "*U stvari sam privatno isti tip kao na pozornici*, sotonizam me jako zanima. U stanu skupljam križeve i relikvije koje sam ukrao u crkvama. Kad čuju za crne mise ili prizivanja duhova, većina ljudi odmah misli na žrtvovanje male djece ili ubijanje ljudi, kao što o tome opširno pišu mediji. Ali to su ekstremi. Ljudi ne žele shvatiti da se male bebe žrtvuju zato jer je njihova krv nešto najčišće i najnevinije što postoji."
Pitanje: "Jesi li ikad zbog svog neobuzdanog nastupa u glazbi imao problema s Crkvom?"

Odgovor: "Ne može se reći da sam imao problema, ali jednom sam bio pozvan na diskusiju sa svećenicima i drugim vjernicima na radiju. Najprije su me htjeli napasti, ali su kasnije morali popustiti jer je moje znanje o tim stvarima jednostavno odveć utemeljeno."

Mnoge grupe očito misle da sotonski prizvuci izazivaju odobravanje kod publike te da pospješuju prodaju ploča i koncerata. Za jedan dio tih sastava to manje-više znači igru i očijukanje s okultnim, kod drugih pak iza toga stoji krvava zbilja. Tako na rock-sceni postoji isprepletenost i šarena mješavina grupa: od onih koje su uistinu zapale u sotonski kult i okultizam i onih koji su se odali senzacijskom učinku tih stvari, do onih kod kojih su se prenemaganje u nastupu i zbilja izmiješali.

***AC/DC* znači...?**

U ovom kontekstu potrebno je spomenuti australski hard rock-sastav ***AC/DC***, koji se u nekim svojim pjesmama poigrava s temama poput "pakla" i "Sotone". Skraćenica "AC/DC" na engleskom znači "istosmjerna struja/izmjenična struja", a u australskom govornom jeziku koristi se i kao aluzija na dvospolnost.

Budući da se bend bavi mračnim temama, bilo je i drugih pretpostavki o značenju kratice "AC/DC". Tako je jedan rock-autor rekao: *"Izabrao sam hard rock-grupu **AC/DC** jer ta kratica znači 'Antichrist, death to Christ' (Antikrist, smrt Kristu). Osim toga ta grupa pjeva o slavi paklenih zvona: 'Hell's Bells'."*[8]

AC/DC je veliki medijski proboj učinio 1979. LP-pločom "Highway to Hell", čija je istoimena naslovna pjesma postala međunarodnom himnom koja još i danas za veliko mnoštvo poklonika hard-rocka predstavlja neku vrstu ispovijesti vjere:

Livin' easy, lovin' free
Season ticket on a one way ride
Askin' nothin', leave me be
Takin' everything in my stride
Don't need reason, don't
Need rhyme
Ain't nothin' I would rather do
Goin' down, party time
My friends gonna be there too

I'm on a highway to hell
On a highway to hell
Highway to hell, I'm on a highway
To hell

No stop signs, speedlimit
Nobody's gonna slow me down
Like a wheel, gonna spin it
Nobody's gonna mess me 'round
Hey Satan, payin' my dues
Playin' in a rockin' band
Hey mama, look at me
I'm on my way to the
Promised land, wow

Don't stop me, hey, hey, hey...

Yeah, an' I'm goin' down
All the way, wow
On the highway to hell

Lak život, slobodna ljubav
I karta za put bez povratka
Bez pitanja, ostavi me na miru
Sa sobom ću na svoj put uzeti sve
Ne trebam razloge
Lijepe riječi

Nema ničeg što bih radije činio
Od odlaska dolje na feštu
Gdje će i moji prijatelji biti

Ja sam na izravnom putu za pakao
Na izravnom putu za pakao
Izravnom putu za pakao, ja sam na
Izravnom
Putu za pakao

Nema znakova za zaustavljanje,
Nema ograničenja brzine
Nikog tko bi me mogao usporiti
Poput kotača ću se tamo sjuriti
Nitko me neće zadržati

Hej, Sotono, plaćam svoje dugove
Jer sviram u rock-bendu
Hej, mama, pogledaj me
Na putu sam
U obećanu zemlju, wow

Ne zadržavaj me, hej, hej, hej
Jeah, idem tim putem do kraja
Na izravnom putu za pakao

U ovoj pjesmi sadržano je sve što je glazbenicima ***AC/DC*** bilo važno. Da je "rock'n'roll direktni put u pakao" potvrdio je i njihov gitarist **Angus Young**. Tko bi pomislio da će ta pjesma imati ozbiljan kraj?

AC/DC - "Highway to Hell" (1979). Ova je LP-ploča grupi donijela komercijalni uspjeh.

"Ne zadržavaj me, hej, hej, hej... Jeah, idem tim putem do kraja, wow, na izravnom putu za pakao" - vrištao bi **Bon Scott**, pjevač ***AC/ DC***, okrenut publici. **Bon Scottov** je životni put uistinu završio 19. veljače 1980.: nakon probančene noći ugušio se pri povraćanju. Takvom smrću ostao je vjeran svom životnom stilu. Već je 1977. pjesmom "Hell ain't a bad Place to be" naviještao da "pakao uopće nije tako loše mjesto."

Jedan je časopis za mlade nakon **Bon Scottove** smrti komentirao:

"'I'm on the highway to hell, I'm on the highway to hell' - koliko je samo puta **Bon Scott** pjevao, tj. izvikivao ove riječi u posljednjih nekoliko mjeseci? Na omotnici istoimene LP-ploče on se šepiri s rogovima - onakvima kakve znamo sa slika koje prikazuju **Sotonu**. 'Slučajnost' uvijek kažemo onda kada o nečem ne želimo više razmišljati. Prema mom pak mišljenju smrt **Bona Scotta** pokazuje više: *đavao i pakao nisu igračke. Što se više s njima budem lakomisleno ophodio, to prije ću postati igračka tih stvarnosti..."*[9]

Ali prevario bi se onaj tko bi pomislio da će ***AC/DC*** zbog ružne smrti **Bona Scotta** "ubaciti u manju brzinu" glede teme "pakao". Umjesto toga je ***AC/DC*** pjesmom "Hell's Bell's" (Paklena zvona) ubacio u još veću brzinu, tako što je njihov novi pjevač **Brian Johnson** čak govorio u ime **Sotone**:

"Ja sam grom koji se valja, olujna kiša, dolazim kao vihor. Moja munja sijeva nebom; ti si, doduše, još mlad, ali moraš umrijeti."

Jezovita aluzija na smrt **Bona Scotta**? Jedva da to možemo nazvati crnim humorom, jer se pjesma nastavlja sljedećim riječima:

"Ne uzimam zarobljenike, ne pošteđujem niti jedan život, nikoga ne zaobilazi borba. Imam svoje zvono, dovest ću te u pakao, uhvatit ću te, Sotona će te dobiti."

Uskoro su se prosvjedom oglasili praktični kršćani koji su upozoravali na užasnu "igru" kojom se grupa poigrava sa sobom i svojim obožavateljima. To je **Briana Johnsona**, pjevača ***AC/DC***, jako razljutilo:

"Te glupe face, koje se busaju u prsa da su veliki vjernici, češće spominju vraga nego mi... Ono što mi radimo samo je zafrkancija... Nas ne vode nikakve sotonske poruke, ali moramo naći redak koji se rimuje s j...... sljedećim."[10]

Tisuće obožavatelja na koncertima oduševljeno je pjevalo pjesmu "Highway to Hell". Što se to događa u nutrini mladih ljudi, koji uznosito viču: *"Ja sam na izravnom putu u pakao... Ne zadržavaj me, hej, hej, hej... Jeah, idem tim putem do kraja, wow, na izravnom putu za pakao"?*

Mnogi ovu pjesmu pjevaju bez razmišljanja, sadržaj riječi im ne dolazi do svijesti; za druge pak ta je pjesma himna vlastitog stava o životu. Je li *Biblija* u krivu kada kaže: *"Nemaju straha Božjega pred očima"* (Rim 3,18)?

Pakao nije nikakvo ugodno mjesto, kako to žele prikazati neke rock-grupe. Pakao je mjesto kazne za proklete. On je peć, u kojoj će biti plač i škrgut zuba (Mt 13,43-50), vječna vatra (Mt 3,12), gdje njihov crv ne umire i njihova vatra se ne gasi (Mk 9,43-44), mjesto vječne muke (Mt 25,46). Sve što *Biblija* govori o paklu, govori s velikom ozbiljnošću. Stoga je veoma ludo lakomisleno se igrati i šaliti s paklom.

Ljudima je određeno da *"jednom umru, potom je sud"* (Heb 9,27) - ako ne prije, a ono će tada pred Bogom zanijemiti svaki pogani jezik. *"Tko može izdržati pred bijesom njegovim? Tko će odoljeti pred gnjevnom srdžbom njegovom?"* (Nah 1,6).

Ali Bog ne želi da ljudi propadnu, već, naprotiv, da se spase: *"Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti bezbožnika, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi!... Zašto da umrete...?"* (Ez 33,11).

Jednom će Bog sve bezbožnike pozvati na odgovornost i suditi im. Ali danas potiče svakog da prihvati Njegova sina **Isusa Krista** kao Spasitelja i Gospodara svog života. *Za sve koji se nalaze "na izravnom putu za pakao" to je jedini izlaz i spas.*

7.
UMANJIVANJE ZNAČENJA ILI PRETJERIVANJE?

U istraživanjima koja se tiču mračnog područja okultizma na rock-sceni redovito se susrećemo sa sljedeća tri problema:

1. Šutnja i prikrivanje

U prirodi je ezoteričnih i okultnih aktivnosti da su oni koji se njima bave vrlo zainteresirani da se sve skriva od javnosti. Tajne okultne lože obavijaju se zidom šutnje; onaj koji se usudi neovlašteno prodrijeti u njihove tajne ili se iznevjeri okultnom društvu više nije siguran za svoj život. Iz ovih razloga moguće je da je broj glazbenika i rock-sastava koji se aktivno bave okultizmom vrlo velik.

2. Beskrupulozno vrbovanje

S druge pak strane danas se više nego ikad propagiraju magija i okultizam, i tako zarađuju veliki novci. Sve veće zanimanje za okultizam - "okultnu eksploziju" - beskrupulozno iskorištavaju financijski mešetari. Prisjetimo se da iza rock-grupa koje imaju ugovor o

snimanju ploče redovito stoje privredna poduzeća, kojima je gotovo svejedno koja će se reklamna sredstva (čak i okultna!) koristiti, da bi donijela gotov novac - prodajom ploča, koncertima itd. To se dodatno pospješuje i preko tiska o rocku, koji je uvijek željan senzacija.

3. Radoznalost ili želja za uspjehom

Glazbenici i grupe nerijetko koketiraju sa svijetom okultnoga, naizgled "radi zabave", pri čemu su im motivi radoznalost želja za postizanjem većeg uspjeha.

Zaključci iz točke 2. i 3. ponekad izazivaju veliko protivljenje. Kritičari prigovaraju da je moja ocjena i ocjena mojih kolega o okultnoj problematici na rock-sceni pretjerana ili jednostavno bespredmetna, jer "okultne" grupe navodno ni same ne shvaćaju ozbiljno ono što sviraju i izvode pred publikom, da je to sve radi reklame, itd... Čak dobivamo odgovore poput sljedećeg (u ovom slučaju to je odgovor na listić koji je podijeljen o grupi ***AC/DC*** - pismo je anonimno):

"...Da uopće postoje ljudi koji pišu takve gluposti, samo da bi pridobili nove članove za svoju sektu - jer je to što pišu izmišljeno, i

svako dijete zna da ***AC/DC*** samo pjeva i ne misli tako; nisu oni krivi za smrt **Bona Scotta**. I mi vjerujemo u Boga, i Bog zna da je to njihov stil, i da oni to ne misle tako. Možda će ljudi koji pišu takve gluposti prije završiti u paklu nego mi."

Zbog takve kritike, koju treba shvatiti ozbiljno, pokazalo se nužnim provesti diferencijalnu procjenu onih rock-sastava kod kojih su prepoznatljive veze s okultizmom. Temeljita analiza tog problema dovela je do sljedeće vrlo ozbiljne postavke:

Prigovori ili isprike koji se svode na to da je: a) rock-grupa bezazlena, ako se, primjerice, samo radi što djelotvornije reklame (uspjeha, prodaje) bavi okultizmom (i, navodno, tako uopće ne misli); ili b) da čovjek mirne savjesti može slušati "okultni rock", "naravno ne zbog toga da bi štovao sotonu", već zbog toga što grupa "super svira" - smatram čistim ***skretanjem od stvarnog problema*** *iz sljedećih razloga:*

1. Poznato je da postoje grupe koje su odabrale okultni image da bi tako zaradile novac. Ali bez obzira na to donosi li koketiranje s okultnim grupi uistinu veći uspjeh ili ne, glazbenici

na taj način širom otvaraju vrata **Sotoni**, što on može iskoristiti kako želi. Drugim riječima: **Sotoni** je svejedno *tko* za njega pravi reklamu. Potpuno je nevažno da li neka grupa iz uvjerenja ili samo "radi zabave" propagira okultizam - u oba slučaja su ljudi zavedeni. **Rockwell** piše o posljedicama: "Djeca i mladež sve više prihvaćaju i prakticiraju štovanje **Sotone**, vračanje, vračarske kultove, čarobne formule, fantastične kultne postupke, astrologiju, te se podlažu sotonskim svećenicima, vješticama i vidovnjacima."[1]

2. Rock-grupe koje se igraju s okultizmom na taj se način automatski otvaraju sotonskim silama, te se izlažu opasnosti da se prvotna "zabava" brže pretvori u "vražju" ozbiljnost nego što bi to grupi bilo milo. **Sotona** "okultne igre" uzima ozbiljno: s užasom uvijek iznova uviđamo kako on svaku ruku koja mu se pruža prije ili kasnije uzima u svoj čelični stisak, i više je ne pušta. Tko posegne za vatrom, taj će se opeći - vjerovao on u razorno djelovanje vatre ili ne - to je nebitno. Bezbrojni slučajevi potvrđuju da aktivno sudjelovanje u okultizmu nikada ne ostaje bez posljedica. Neki će reći: "Ali to sam učinio samo radi zabave, iz radoznalosti."

Iskusni dušobrižnici kod takvih izjava mogu samo tresti glavom! Jedan od njih to je izrazio ovako: "Šanse bi ti bile bolje da držiš čegrtušu kao kućnog ljubimca, nego da se upuštaš u okultne prakse."

Svoja osobna iskustva izrazit ću riječima **Dennisa Wheatleya**, koji je ustanovio: *"Osobna zapažanja dovela su me do apsolutnog uvjerenja da sudjelovanje u okultnim praksama sa sobom donosi vrlo realne opasnosti."*

3. Ako se neki rock-glazbenik uistinu otvorio demonskim duhovima i dobio jednog ili više njih da ga prate, tada oni neprestano borave u njegovoj blizini, te mu daju tajanstvene moći, okultne "energije". Posredstvom tih demonskih energija glazbenik je u stanju govoriti podsvijesti svojih "žrtava" na medijalnoj razini, i na taj način omogućiti ulazak tih sila u podsvijest.

Pretpostavka tome je da se ukloni aktivni prag svijesti čovjeka, s pomoću kojeg se njegov duh otvara svemu što treba ili želi ući. Potpunim isključenjem volje i svjesne aktivnosti razuma (stanje "pasivnosti") vrata se podsvijesti otvaraju svim stranim duhovima. Aktivan razum zapreka je djelovanju demona.

Iz tog je razloga jedan od najvažnijih ciljeva demona da čovjekov razum dovedu u stanje praznine, odnosno, da stvore vakuum u koji će onda moći ući. Zbog toga nije bezopasno podcijeniti mogućnost da okultne sile mogu utjecati na čovjekov duh. Poticaj koji vrijedi za sve kršćane: *"Trijezni budite, bdijte! Vaš neprijatelj, đavao, obilazi kao ričući lav tražeći koga da proždre."* (1 Pt 5,8), ima svoje opravdane razloge.

Jedan bivši sotonist posvjedočio je da je grupa ***Pink Floyd*** tijekom jednog svog koncerta prisutnim sotonistima medijalnim putem priopćila da su glazbenici "od njihovih".

Slavni je gitarist **Jimi Hendrix** prije svoje smrti bio duboko upleten u spiritizam. Priznao je da ima viđenja, da komunicira s duhovima, i da je u kolovozu 1969. na festivalu u Woodstocku vidio nebo puno NLO-a.[2]

Jednom prilikom je otkrio: *"Ljude je moguće hipnotizirati glazbom; kada ljude na taj način pogodimo u najslabiju točku, možemo njihovoj podsvijesti reći sve što želimo... Glazba struji iz zraka; stoga mogu stupiti u vezu s duhom."*[3]

8.
KAKVU ULOGU IMA GLAZBA?

Potrebno je razmotriti još jednu važnu činjenicu, a to je da glazba može dovesti do nadćutilnog iskustva. Okultna i crna umijeća, kao i različite religije, znaju za tu činjenicu. Zbog toga se svjesno koriste određenim vrstama glazbe, kako bi izazvali stanje transa ili stvorili ozračje koje će pogodovati djelovanju demonskih duhova. Osobno sam stekao dojam da se općenito taj problem prikazuje bezazlenijim nego što jest te da se podcjenjuju potencijalne opasnosti s tim u svezi.

Znajući za vezu između okultnih pojava i glazbe, parapsiholog **W. F. Bonin** rekao je: *"Glazba očito ima stimulirajuće djelovanje, koje može pospješiti parapsihičke pojave. Glazba može promijeniti stanje svijesti, dovesti npr. do transa, ili jednostavno pospješiti primanje informacija 'nadosjetilnog opažanja'."*[1]

Samu srž stvari pogađa članak "Rock & crna magija" u časopisu o glazbi *Spotlight* (11/1978): "Da bismo shvatili vezu koja postoji između glazbe i okultizma, moramo posegnuti u prošlost, u vrijeme kad su vračari (ili šamani) otkrili da glazba posjeduje snagu koja može izazvati određene načine ponašanja, što se nije moglo protumačiti na naravan ili shvatljiv način.

To stanje stvari odavno je već spoznato, ali ne i objašnjeno, i **Shakespeare** nije bio prvi koji je rekao: 'Glazba može umiriti čak i zvijeri!' Ljudi koji su razmišljali, zaključili su da glazba može izazvati i suprotno djelovanje dakle izmijeniti ljudska raspoloženja - *a to je ono što magija i okultizam žele, što se tim sredstvima želi postići."*

Posizanje za mozgom

Namjera je šamana i mnogih drugih okultista da ljude dovedu u trans; radi se o izmijenjenom stanju svijesti u kojem čovjek više nema potpunu kontrolu nad sobom, i u kojem strani duhovi mogu djelomice ili potpuno preuzeti kontrolu nad mozgom i tijelom čovjeka. Kako možemo predočiti taj proces? Poznati

istražitelj mozga i dobitnik Nobelove nagrade **Sir John Eccles**, *čovjekov je mozak nazvao "strojem", koji, općenito govoreći, može pokretati duh - bilo koje vrste*. **Eccles** nije jedini koji je to rekao: slično potvrđuju noviji radovi njegovih kolega iz struke **Wildera Penfielda i Rogera Sperrya**. Rezultati njihovih istraživanja opovrgavaju materijalističko shvaćanje, prema kojem su sva čovjekova duševno-duhovna djelovanja puke funkcije mozga, koje u njemu počinju i s njime se završavaju.

Mozak se prema duhu odnosi kao instrument prema sviraču. Naravno da svirač ne može svirati ako se instrument polomio, ali on sam nije instrument, niti njegova funkcija, već njegov upravitelj i gospodar.

Načelno pak taj instrument može "opsluživati" i neki drugi svirač, ako mu uspije "maknuti s položaja" "zakonitog" svirača. *"U normalnom stanju moja je osobnost onaj 'duh' koji opslužuje moj mozak"*, objašnjava poznati pisac **Dave Hunt**, *"ali ako uđem u promijenjeno stanje svijesti, koje spiritisti i učitelji meditacije nazivaju kozmičkom energijom, ili mediji duhom, tada tog novog 'duha' ništa ne sprječava u tome da upravlja mojim mozgom i u njemu izaziva događaje koji mi se, doduše,*

čine vrlo realnima, ali se zapravo uopće nisu dogodili"[12]

U stanju transa čovjekov je duh onemogućen. Stoga je trans načelno pretpostavka za pojavu "opsjednuća" stranim duhom. Na taj način čovjek postaje sposoban za postupke koje u normalnom stanju uopće ne bi mogao učiniti.

Osobe u transu često se ponašaju agresivno ili izvode seksualne radnje koje u normalnom stanju ne bi mogle učiniti, i koje su i samoj osobi koja ih čini neshvatljive. S jedne strane, trans je za okultista stanje svijesti koje on sam nastoji postići da bi zadobio paranormalne sposobnosti, tzv. "energije". S druge strane, trans je stanje u koje okultist želi dovesti svoje "žrtve" kako bi im nametnuo svoju volju, jer je u transu svaki čovjek psihički bespomoćan, i stoga se tada u velikoj mjeri može na nj utjecati.

Jedan od temeljnih preduvjeta za šamane i spiritističke medije jest da posjeduju sposobnost da često i bez većih teškoća mogu pasti u trans i postati opsjednuti. Osim toga često je potrebna i "medijalna nadarenost" šamana ili medija. Tada je dotičnoj osobi vrlo lako pasti u trans i izazvati izmijenjena stanja svijesti.

Stanja transa razlikuju se po stupnjevima, te sežu od lakog transa (kod kojeg je prisutno sjećanje) do potpunog transa, pri kojem dolazi do amnezije (gubitka pamćenja). **W. F. Bonin**, koji je trans definirao kao "psiho-fiziološko stanje koje je pretpostavka paranormalnih manifestacija", navodi sljedeće uzroke transa: hipnoza, medijalno posredovanje, droge, glazba, ples, fizičke traume, tehnike disanja, autosugestija.[3]

Sotonist **Aleister Crowley** predložio je sljedeće djelotvorne metode, koje čovjeka dovode u ekstatično stanje ili stanje transa:

1. glazba koja se temelji na ponavljanju i ritmu;
2. droga;
3. poseban oblik seksualne magije.

Alister Crowley

Crowley danas ima više sljedbenika nego za života. Rock-glazbenik **Ian Dury** u jednoj svojoj pjesmi propagira **Crowleyev** "recept": *"Sex and Drugs and Rock'n'Roll is all your body needs!"* - što je ujedno i životni moto mnogih njegovih kolega na rock-sceni!

Trans, ekstaza i opsjednutost

Sve je izraženija uloga monotone glazbe koja se temelji na ponavljanju i ritmu, a koja se u ritualnom prizivanju duhova, kultovima opsjednutosti i raznim drugim poganskim kultovima koristi za stvaranje transa i ekstaze - stanja koja omogućuju demonsku kontrolu. I moderna udruženja vještica koriste se određenim melodijama i ritmovima da bi kod sudionika izazvale izmijenjena stanja svijesti.

U brazilskom spiritizmu seanse se odvijaju uz ples, divlje udaranje u bubnjeve i pjevanje. Sve se to intenzivira do ekstaze. Sudionike opsjedaju duhovi, i pri tom se grčevito trzaju i savijaju. Duhovima se potom upućuju pitanja i preko medija dobivaju odgovori.

Gerhard Bergmann opisao je ritual bogoslužja u brazilskom kultu "umbanda", koji je

upoznao tijekom svojih putovanja: "Uz bogoslužje vezan je kultni ples. Bubnjevima se određuje takt. Pokreti plesa se ubrzavaju. Na početku su to samo plesni koraci, ali se ples postupno ubrzava sve do divljih plesnih pokreta. Izdržljivost plesača je začuđujuća: u pravilu se pleše tri sata neprekidno. Posljedice toga su da sve više plesača pada u plesnu ekstazu i djelomični ili potpuni trans. Cilj je ovog kulta dobivanje, odnosno, razvijanje medijalnih sposobnosti. Takva bogoslužja praktički su identična spiritističkim seansama."[4]

Pri balinezijskom plesu "ketjak", koji prikazuje jedan događaj iz života hinduističkog boga **Rame**, stanovnici sela zapadaju, hipnotizirani vlastitim kretnjama i pjevanjem, u

Ekstatičan ples na otoku Bali

religiozni zanos koji obilježava stanje slično transu i nevjerojatna okretnost. Transplesačima omogućuje da izvode brze i komplicirane pokrete, bez greške ili znakova iscrpljenosti. Na rock-koncertima možemo promatrati slične fenomene, kada mladi u ekstatičnim plesovima neumorno izvode pokrete koji bi ih u normalnim okolnostima brzo iscrpili.

Prizivači duhova nekih azijskih naroda prizivaju svoje "bogove" (koji su zapravo demoni) na taj način što raspuste kosu i uz pratnju monotonog bubnjanja tako dugo tresu glavom dok im se ne zavrti, i razum potpuno otkaže svoju funkciju. U toj fazi usta im se počinju nesvjesno pokretati, tijelo se počinje postupno tresti, i njihov "bog" se spušta u njih. Krajnji je rezultat stanje opsjednutosti đavlom.

Načelno istu tehniku susrećemo u takozvanom "head-bangingu" (trešnji glavom) mnogih poklonika hard-rocka. Da taj postupak ni s medicinskog stanovišta nije bezopasan, potvrđuju i sljedeće novinske vijesti:

"Obožavatelj rock-glazbe iz Engleske umro nakon pretjerane 'tréšnje glavom', javlja DPA London. Jedan je tinejdžer iz Engleske navodno umro jer je prilikom 'heavy metal' rock-

koncerta prejako tresao glavom u ritmu glazbe. Uzrok smrti službeno je za sud potvrdio i patolog, izvijestile su britanske novine krajem tjedna. 'Head-Banging' uobičajen je kod mnogih mladih poklonika hard-rocka, i smatra se plesom. Prema izjavama svjedoka petnaestogodišnjak je prije smrti tri sata trzao glavom tamo-amo u taktu glasne glazbe. Sljedećeg dana iznenada je bio oduzet na jednoj strani tijela, i više nije mogao govoriti. Liječnici su utvrdili izljev krvi u mozak. Osam dana kasnije dječak je umro."[5]

Ne tvrdim da osoba koja izvodi "head-banging" svjesno priziva zle duhove, već želim ukazati na to da ona na taj način ispunjava uvjete za demonsko opsjednuće.

Tijekom uzbudljive plesne drame, koju često možemo vidjeti na otoku Bali, neki plesači zapadaju u ekstatično bjesnilo, i svoje oružje upotrebljavaju protiv sebe. Plesače obuzima iznenadna želja za samouništenjem i žrtvovanjem. Počinje vladati ludilo, te demonski zanos dovodi plesače u stanje transa. Dolazi do padanja u nesvjest, i u grozničavoj plesnoj orgiji očaja i samopredaje plesači padaju na tlo, potpuno iscrpljeni i bez svijesti.[6]

U hinduizmu postoji ritual samosakaćenja ("Thaipusam") u kojem se hindusi uz pulsirajući ritam bubnjeva, koji traje satima, probadaju noževima, iglama, kukama i kopljima. **Bob Larson** izvještavao je o svojim zapažanjima u Singapuru: "Oni koji nisu sami sebe mučili, promatrali su sa strane ili plesali. Na desetke mladih divlje se vrtilo i izvodilo iste kretnje koje sam već zapazio na plesovima američke mladeži. Ritam glazbe imao je isti pulsirajući i sinkopirani tempo kao u hardrocku. Ono što se događalo u Singapuru može se isto tako vidjeti na plesnim zabavama tinejdžera u Americi. Odjednom je jedan od tih mladića kriknuo. Njegovo se tijelo ukrutilo, pao je na tlo, zgrčio se i ritao. Četvorica su ga morala držati. Kod drugih su se plesača počeli pojavljivati isti simptomi. 'Što se to ovdje događa?', vičući sam upitao čovjeka koji je stajao postrani. 'Plešemo uz ovu glazbu dok u nas ne uđe duh našeg boga', odgovorio je. S osjećajem straha promatrao sam kako jedan za drugim krikne i počne se trgati tamo-amo pod utjecajem demonskih sila, uz grčevite trzaje i savijanje tijela."[7]

Afrički kultovi igraju izrazito veliku ulogu u rock'n'rollu. *Encyclopaedia Britannica* to vrlo jasno definira: "Afrčki plesovi opsjednuća stigli

su do zapadnog svijeta... Tijekom tih plesova afričko božanstvo obuzima plesača i izaziva luđački ples, sukladno karakteru boga."[8]

U stručnom časopisu *Medizin heute* ("Medicina danas") (8/1982) izišao je vrlo informativan članak pod nazivom "Glazba kao droga i zagađivač okoliša", u kojem se na temelju istraživanja iznose sljedeće činjenice:
"Zavijajući zvuci gitara koje su elektronski pojačane, grozničavi staccato bubnjeva od kojih vibriraju živci - sve to onemogućava ikakvo razmišljanje: rock i beat-glazbenici svoje pretežito mlade slušatelje pretvaraju u urlajuće nakaze, a padanje u nesvijest smatra se uspjehom."

Masovna histerija na rock-koncertu u Londonu. Osamsto je osoba palo u nesvijest.

Liječnik **dr. E. Knaul** nadopunjuje: *"Gubi se kontrola nad tjelesnim funkcijama. Stanje zanosa koje prate trzaji udova kao kod epilepsije, urlanje, ugrizanje, smijeh, mokrenje i trganje odjeće doživljava se kao sreća i zadovoljstvo."*

"Možda je iskustvo jakosti te *energije* (ili, kako su rado pisali mas-mediji: *masovne histerije*) ono što je navelo njezine producente da se pobrinu za *izvore te energije*. Možda su zbog toga rock-glazbenici bili prvi koji su udovoljili volji i želji da se odaju drogi - kako bi više 'iskusili', te se počeli baviti magijom i astrologijom kako bi pronašli temelj za svoje razmišljanje i djelovanje. Ta već su odavno prešli fazu u kojoj im je uspijevalo shvatiti ono što su time širili. Oni koji se sjećaju prvih intervjua s **Elvisom Presleyem, *Beatlesima*** i ***Rolling Stonesima*** - *kako su se nespretno izvlačili pri pitanju odakle i čemu tolika histerija na njihovim koncertima - sjetit će se da ti pjevači tada ni sami nisu znali odgovor na to pitanje."*[9]

Bob Larson, koji je prije nego što je povjerovao u **Isusa Krista** i sam bio aktivni rock-glazbenik, bio je duboko zabrinut zbog zastrašujućih činjenica koje je otkrio u svojim

istraživanjima: "**Sotona** zna da, ako u ove posljednje dane prije **Isusova** ponovnog dolaska želi biti djelotvoran, mora zadobiti kontrolu nad mladima. **Sotona** se koristi hard-rockom kako bi masovno ovladao tom generacijom. Vlastitim sam očima gledao kako mlade pri plesanju uz rock-glazbu opsjedaju demoni. To se osobito moglo primijetiti kod djevojaka. Čovjek bi od mlade dame očekivao da će kod plesa donekle sačuvati pristojnost; ali ipak sam promatrao kako mlade djevojke zapadaju u grčevito trzanje - što se moglo protumačiti samo kao manifestacija demonskog djelovanja. Zahvatio bi me strah kad bih vidio da se takve stvari događaju dok bi plesale uz moju glazbu.

Demon nije prisiljen trajno ostati u jednoj osobi... ali ako se ta osoba prepusti ritmu rock-glazbe, demon može nastupiti trenutačno, 'opustošiti' osobu moralno i duševno, a potom je opet napustiti. Petkom i subotom uvečer đavao uspostavlja kontrolu nad tisućama mladih života."[10]

Na kraju potrebno je dodati: preglasna glazba, praćena ritmom koji zaglušuje i neprestano "nabija", mirisi, mrak, izmjene boja i svjetlo koje para poput munje, mnogobrojni slušatelji

koji sugestivno utječu jedni na druge - sve su to zbiljske oznake rock-koncerata i diskoteka. Vrijedno je spomenuti da su to isti čimbenici koji se koriste i u magijskim postupcima, kako bi sudionici zapali u stanja slična transu, u kojima su osobito prijamljivi za sugestije i hipnozu, kao i otvoreni za ulazak zlih duhova. *Opojna stanja i zamagljenost razuma instrumenti su* ***Sotone****. Sveto pismo govori o trijeznosti i budnosti.*

9.

"EKSPLOZIJA OKULTNOG"

"Ipak se ljudi koji ne poginuše od tih zala ne odvratiše od djela svojih ruku, tako da se više ne klanjaju demonima i zlatnim, srebrnim, mjedenim, kamenim i drvenim idolima koji ne mogu ni vidjeti, ni čuti, ni hoditi. Ne odvratiše se ni od svojih ubojstava, ni od svojih vračanja, ni od svoga bluda, ni od svojih krađa" (Otk 9,20-21).

U svom apokaliptičnom viđenju apostol **Ivan** pokazuje na zamračeno biće čovječanstva koje je otpalo od Boga i koje je zavedeno od **Sotone**, a koje je zadesio sud Božji. Čovjek sa svojim oholim i prkosnim duhom više ne nalazi mjesta obraćenju i kajanju, on ne želi kapitulirati pred Bogom. To je krajnja faza trajnog prezira Boga i pobune protiv Njega.

Biblija nam jasno nagoviješta *otpad* od Boga u razdoblju koje prethodi **Isusovu** ponovnom dolasku (2 Sol 2,3; Mt 24, 37-39) koji je vezan uz *prevlast bezakonja*, tj. *otpad od Božjeg poretka* (Mt 24,12). Ako pogledamo današnji svijet, ustanovit ćemo da se to već odavno događa,

čak kod brojnih ljudi koji sebe nazivaju kršćanima. Svjedočanstvo kršćana vjernika i djelovanje Duha Svetoga za sada još zadržava konačnu katastrofu. Znakovi o kojima govori knjiga Otkrivenja 9, 20-21 jasno se već mogu raspoznati u vidu sve jačih "podrhtavanja":

Uočljiva je sve veća tvrdoća srca u odnosu prema Bogu i njegovoj Riječi. Oholost ljudi zbog njihove "prosvijetljenosti" i znanstvenih i filozofskih dostignuća sprječava čovjekovo obraćenje Bogu.

Umjesto toga ljudi se klanjaju idolima koji su im omiljeli. *Zlatni idoli* njihova je ekonomska moć, *mjedeni idoli* njihova je tehnika i naoružanje, a *kameni idoli* njihove silne građevine - na njih se oslanjaju, u njih polažu svoje pouzdanje.

Bludnost, krađe i ubojstva posvuda su postali uobičajeni i rašireni. To su posljedice bezakonja koje je uzelo maha. Bludnost, odnosno predbračni i izvanbračni spolni odnosi, u mnogim se krajevima danas smatraju "kavalirskim prijestupima". Val pornografije odavno nas je već preplavio putem mas-medija. Ako je vjerovati američkim novinama, u SAD-u se svake 23 minute počini jedno ubojstvo, svakih 75

sekundi razbojnički napad i svakih 10 sekundi provala.

Klanjanje demonima i magija. Pod pojmom klanjanja demonima misli se na mnogo više nego klanjanje duhu vremena, ideologijama i idolima. Klanjanje demonima i magija odnosi se na okultnu katastrofu koja se sručila na čovječanstvo u apokaliptičnim razmjerima. Okultni utjecaj rock-scene koji smo opisali samo je vrh tog brijega.

Neprestano raste zanimanje za okultne znanosti, a isto tako i za parapsihologiju. U Sjedinjenim Američkim Državama više od stotinu koledža nudi tečajeve iz parapsihologije. Knjige o medijima s nadprirodnim sposobnostima, astrologiji, magiji i čaranju imaju sve veće čitateljstvo. U svjetlu tih činjenica **Friedrich W. Doucet** napisao je u svojoj knjizi *Povijest okultnih znanosti* (Geschichte der Geheimwissenschaften):
"Milijuni su se ljudi, mahom mladih, priklonili najrazličitijim sektama čija vjerovanja imaju magičan karakter, i koje obećavaju posjedovanje magičnih sila... Sve što je neistraženo, neobjašnjivo i neobično fascinira današnjeg čovjeka. Ukratko, možemo govoriti o valu okultizma."[1]

Stadelmann piše: "Okultizam u današnje vrijeme cvjeta. To iznenađuje, jer naše 'prosvijetljeno' doba smatra da se uzdiglo iznad sveg nadosjetilnog. Vrag, demoni, praznovjerje i magija pojmovi su koje je moderni čovjek naoko nadrastao. Tome da se te pojave prikazuju zastarjelima i nestvarnima, pridonijela je i teologija, koja vjeruje isključivo razumu."[2]

Moderna teologija, koja je usmjerena materijalistički i ovostrano, nije bila sasvim nedužna što se rascvjetao okultizam (što je paradoksalno), te je **Os Guinness** čak zaključio: "Kršćanstvo, koje je okultne pojave počelo smatrati nepostojćima, izgubilo je svoje središnje mjesto između skeptika, koji su nijekali postojanje tih pojava, i onih koji su ih otvoreno i potpuno prihvaćali. Tako je svatko tko je tražio duhovnu dimenziju - a nije je mogao naći u Crkvi - posegnuo za okultizmom. Ironično je da su teolozi, koji su se ravnodušno uljuljali u racionalizam svoje teologije, posljednji koji vjeruju u takve stvari."[3]

Ali ta je okultna opasnost izrazito stvarna!

Liječnik **dr. Ulrich Senn** došao je do zaključka: "U našem stoljeću 'eksplozije okultnog' i 'demonske invazije', đavlov je plan da svakog

čovjeka - bio on vjernik ili ne, obrazovan ili neobrazovan - demonski uprlja svojom duhovnosti i njime ovlada."

"Eksplozija okultnog", objašnjava jedan poznati evangelizator, "demonski je oružani napad, kojemu je cilj da ruševne kršćanske tvrđave osvoji na juriš. Ateistički obojena teologija pobrinula se u međuvremenu za duhovno razrijeđenu zonu, koju okultizam može bez ikakve muke svladati. To je naša situacija."[4]

S obzirom na demonsku invaziju koja napreduje, ugledni teolog **Peter Beyerhaus** izričito zahtijeva da:[5]

1. *val okultizma u njegovim različitim oblicima i sotonskom pozadinom ne smijemo posmatrati bezazlenim;*
2. *valu okultizma moramo suprotstaviti najveću budnost u vlastitom duhovnom životu;*
3. *s obzirom na val okultizma, praktični kršćani trebaju još savjesnije spoznati svoj poziv da u duhovnoj borbi stanu na stranu svjetla.*

Pozor! Zavođenje na krivovjerje...

Dobro ćemo učiniti ako ozbiljno shvatimo i poslušamo **Isusove** uvjerljive opomene: *"Pazite da vas tko ne zavede!"* (Mt 24,4) i *"Što vama velim, to velim svima: Bdijte!"* (Mk 13,37). Gospodin **Isus** to svojim nasljedovateljima ne kaže bez razloga, jer će u razdoblju prije Njegova drugog dolaska doći do preplavljenosti okultnim i demonskim, te rafiniranog zavođenja na krivovjerje:

Evanđelisti **Matej** (Mt 24,24) i **Marko** (Mk 13,22) govore o lažnim Kristima i lažnim prorocima koji će pomoću okultnih sila činiti velike, lažne znakove i čuda, i mnoge zavesti. Neki će slijediti lažne duhove i demonska učenja (1 Tim 4,1). Nakraju će demonsko djelovanje uzeti toliko maha da će veliki zavodnik, **Antikrist**, javno nastupiti, *"čiji će dolazak biti, dakako, uz suradnju Sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima"* (2 Sol 2,9). U Otkrivenju 16, 13-14 još jednom se pojašnjava da se ti nadprirodni fenomeni temelje na djelovanju nečistih duhova - *"demonskih duhova, koji čine čuda"*.

Prema Božjem planu živimo u vremenu u kojem nam Bog svoju volju i put spasenja objavljuje u svojoj Riječi, *Bibliji*, vremenu u kojem "još ne vidimo a ipak vjerujemo" (Iv 20,29; 1 Pt 1,8). Oni koji su povjerovali **Isusu** "kreću se u području vjere, a ne području gledanja" (2 Kor 5,7).

Ali čovjek koji je otpao od Boga želi ponajprije vidjeti, želi gledati čuda i znakove. **Sotona** zna udovoljiti toj želji, on iskorištava potrebe svojih žrtava: *čovjek želi vidjeti - i Zavodnik mu daje da vidi, slaveći pri tom velike pobjede.*

Na putu do pobjede

Nažalost, često stječemo dojam da se **Isusova** zajednica vjernika već toliko navikla na "val okultizma" u ovim "posljednjim danima", da je toliko otupila i uspavala se, te jedva da se još tko uzbuđuje nad takvim činjenicama, a kamoli da netko - što bi bilo hitno potrebno uključi zvona za uzbunu, da bi zajednice probudio iz sna.

Kršćani vjernici ne bi smjeli sjediti skrštenih ruku s obzirom na užasnu stvarnost okultnog i

demonskog djelovanja. Tamo gdje su okultne sile uistinu na djelu, tamo su one izazov za sve koji su svjesno stali na Božju stranu.

U okultizmu se radi o djelovanju sila koje su neprijatelji Bogu, a iza kojih stoji sam **Sotona** kao organizator i onaj koji povlači konce! Njegov je cilj ljude držati pod svojim gospodstvom, u "mraku", odnosno u grijehu i udaljenosti od Boga, da bi ih na kraju povukao u vječnu propast. Đavao se svim silama bori protiv onih koji su u **Isusu Kristu** spašeni iz nemilosrdnih pandža **Sotone**, te pokušava kršćanima postaviti stupice zbog kojih će posrnuti i koje će ih dovesti do pada.

Zbog toga je apostol **Pavao** opominjao Crkvu u Efezu (Efez je tada bio središte okultizma!) da obuče "bojnu opremu Božju" (Ef 6,10-17), kako bi se oni koji vjeruju u **Isusa** mogli oduprijeti lukavštinima **Sotone**: *"Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima!"* (Ef 6,12).

I apostol **Petar** nas uporno poziva na budnost i postojanost u borbi protiv đavla i njegovih napada (1 Pt 5,8-9a): *"Budite trijezni i bdijte!*

Vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždre. Oduprite mu se čvrsti u vjeri..."

U pitanju je borba koju svaki kršćanin smije i treba hrabro i s pouzdanjem izboriti. Kršćanin zna da se pobjeda nad sotoninim lukavim napadima može izboriti silom i moći **Isusovom**, i tu silu kršćanin smije iskoristiti. I ovdje vrijedi uzvik: *"Ali hvala Bogu koji nam dade pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu!"* (1 Kor 15,57). Kraljevstvo **Isusa Krista** i kraljevstvo **Sotonino** dva su protivnička tabora, jer se Gospodin **Isus** pojavio zato *"da uništi đavolska djela"* (1 Iv 3,8)! **Isusovo** djelovanje i **Sotonino** djelovanje apsolutno je nespojivo - međusobno se odnose kao vatra i voda. Ta činjenica uvijek iznova dolazi jasno do izražaja:

Bivši medij **Victor Ernest** pitao je na jednom spiritističkom sastanku (seansi) jednog duha, da li vjeruje da je **Isus Krist** prolio svoju krv za oproštenje grijeha. Duh je osobu-medij koja je vikala od bolova - sa stolice bacio na tlo.

Bijeli magičar **Cruz** izvještava kako su ga napali duhovi: "Duhovi su navalili na mene

sa svih strana. Govorili su mi da će me lišiti svoje zaštite i oduzeti mi svu moć koju sam imao nad njima. Također su mi rekli da će me ubiti onog časa kad se javno budem opredijelio za **Krista**. I prijetili su mi da će poubijati svu moju rodbinu."

Bivši spiritist **R. Gasson** osvjedočio se prilikom svoje posljednje seanse, kada je razmišljao o tome da prekine sa spiritizmom i preda svoj život **Isusu Kristu**, da ga je njegov duh, koji ga je kontrolirao, pokušao udaviti.

Višestruko je utvrđeno da je za seansu smetnja (ili se duhovi čak ustručavaju pojaviti) kada praktični kršćani u blizini mole.
Isto tako, više je puta ustanovljeno da su astrološka i gatalačka proroštva bila istinita samo do onog trenutka kad je dotična osoba postala kršćaninom, a nakon toga više ne!

Uvijek iznova dolazi do napetosti kada praktični kršćani dođu u doticaj s magijskim "iscjeliteljima". Ozbiljna molitva takvog vjernika može blokirati izvor moći i spoznaje takvih "iscjelitelja". Zbog toga takvi susreti često završavaju primjedbama poput ove: "Ne mogu vam pomoći. Imate drugačijeg duha od mene!"

Isus Krist posjeduje najveći autoritet i moć. On je *"glava svakog Poglavarstva i svake Vlasti"* (Kol 2,10). Tamo gdje se sile tame i zla sučeljavaju s tim vrhovnim autoritetom **Isusovim**, one moraju bježati od Jačega. Gospodin **Isus** sam objašnjava:

"Dok jaki (= Sotona), dobro naoružan, čuva svoj dvor, sigurno je imanje njegovo. Ali kada dođe jači od njega, tada ga svlada i oduzme mu oružje u koje se uzdao te razdijeli što zaplijeni od njega" (Lk 11, 21-22).

"**Isus** je došao, jaki izbavitelj, ulazi u kuću jakog i naoružanog, razbija utvrde neprijateljske, i pobjednički izvodi zatočene.

Osjećaš li Jačega, **Sotono**, ti zlikovče? **Isus** je došao, jaki izbavitelj" (Ludwig Allendorf).

Pobjednik u toj borbi dodaje važnu činjenicu: *"Tko nije sa mnom, taj je protiv mene! Tko sa mnom ne sabire, taj prosipa"* (Lk 11,23).

Te riječi jasno pokazuju da u Božjim očima ne postoji neutralno stajalište glede djela i djelovanja **Isusa Krista**. Nedjeljivo je od Njegova djela da *"uništi đavolska djela"* - a jedan dio toga je okultizam.

Možemo li prema tome ostati ravnodušni? Nažalost, moguće je da i oni koji pripadaju **Isusu** u konkretnoj situaciji ne stanu na stranu svoga Gospodina, te se tako - najčešće nesvjesno - okrenu protiv Njega. U takvom slučaju možemo doslovce primijeniti ono što se kaže u Galaćanima 6,7: *"Ne varajte se: Bog se ne da ismjehivati! Što tko sije, to će i žeti."*

Ne znači li to da bismo morali izbjegavati i najmanji kontakt (pa bilo to samo radi "zabave" ili eksperimenta) sa svijetom okultnih duhova? Već nas i samo okultno štivo može staviti pod nadmoćni utjecaj tih sila. Vrijedno je napomenuti da "radnici kraljevstva nebeskog" koji čuvaju i čitaju opasne knjige o magiji kao što su 6. i 7. knjiga **Mojsijeva**, obično imaju duhovno mrtvu zajednicu.

Biblija takvom lakomislenom ophođenju sa Zlim jasno suprotstavlja sljedeće istine: *"Strah Gospodnji izvor je života: on izbavlja iz zamke smrti"* (Izr 14,27), *"i strahom se Gospodnjim uklanja zlo"* (Izr 16,6). *"Životni je put pravednih: kloniti se zla, i tko pazi na svoj put, čuva život svoj"* (Izr 16,17).

Strah Gospodnji znači povjerenje u Gospodina koje je puno strahopoštovanja, a koje

uključuje mržnju na zlo. Ukoliko slušamo ploče s okultnim, bogohulnim i prljavim sadržajem - nije li to čista uvreda Bogu?! Kakav urod tada možemo očekivati?

Svaki bi kršćanin trebao svoj život prosuđivati u svjetlu Božje Riječi, i *"svući sa sebe djela tame, a obući se u oružje svjetla"* (Rim 13,12). Što bi ti sada trebao učiniti ako, obuzet rock-glazbom, stojiš u "službi **Sotone**"? **Walter Kohli** u svojoj knjizi *Rock-glazba i kršćanski način života* ukazuje na rješenje:

"U apostolsko vrijeme spaljene su skupocjene vračarske knjige (Dj 19,19). Jednako tako bi danas zarobljenici rock-glazbe morali uništiti svoje ploče s okultnim, bogohulnim i prljavim sadržajem, ako žele da Riječ Božja u njima raste i prevlada (Dj 19,20). Čovjek se ne može namjerno i stalno izlagati bezbožnim utjecajima i istodobno imati živo zajedništvo s Bogom."[6]

Zbog čega su mnogi Efežani koji su povjerovali u **Isusa** uništili svoje knjige o magiji? Zbog straha od **Sotonine** moći i prijetnji zlih duhova? Nipošto! Spašenike je toliko obuzela sila i slava **Isusova** i Njegov autoritet nad silama tame, da ih je nukalo strahopoštovanje,

ljubav i predanje prema njihovom Gospodinu i Spasitelju.

Prva posljedica bila je: *"Sve ih obuze strah, te se veličalo ime Gospodina"* (Dj 19,17).

Druga posljedica: *"I mnogi su obraćenici dolazili da priznaju i otkriju svoja vračarska djela"* (Dj 19,18).

Treća posljedica: *Nakon obraćenja i priznanja grijeha uslijedila su potrebna djela: mnogi su dosljedno uništavali svoju okultnu literaturu nije im padalo na pamet da je prodaju!* (Dj 19,19).

Pri tom nisu prezali pred financijskim žrtvama: vrijednost spaljenih knjiga iznosila je 50.000 srebrnih drahmi. Ako pođemo od činjenice da je dnevna plaća jednog radnika prema **Mateju** 20,2 sl. bila jedan denar (= 1 drahma), tada se tim novcem moglo platiti 160 radnika cijelu jednu godinu! Kolika je naša spremnost na žrtvu?

Mora nam uvijek biti pred očima činjenica da je *"Bog svjetlo i da nikakve tame nema u njemu"* (1 Iv 1,5)! On je savršeno svet i u svojoj blizini ne trpi nikakva grijeha. Prva **Ivanova**

poslanica 1,6 nam kaže: *"Ako tvrdimo da smo u zajedništvu s njim, a živimo u tami, lažemo i ne postupamo prema istini."*

Ali svatko tko pripada **Isusu,** može biti radostan zbog ove sigurnosti: *"Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti"* (1 Iv 1,9).

Bog je jednom izraelski narod stavio pred izbor o kojem sve ovisi: "Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj, ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prianjajući uz njega; ta on je život tvoj..." (Pnz 30,19-20a).

ŠTO SI TI IZABRAO?

BILJEŠKE

Prvo poglavlje:

1. Siegfried Schmidt-Joos, Barry Graves: "Rock-Lexikon", Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg, aktualizirano i prošireno izdanje 1975, 54. str.
2. Tibor Kneif (izdavač): "Rock in den 70ern", Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg 1980, 114. str.
3. "Rock & Schwarze Magie", Teil III, objavljeno u "Spotlight" 12/1978, 11. str.
4. "Circus", prosinac 1971, 46. str.
5. Isto, 22. travnja 1976, 35. str.
6. "Hit Parader", veljača 1978, 24. str.
7. Tekstove je s engleskog preveo autor.
8. Usp. 2 Kor 11,14-15
9. "Rolling Stone", 28. listopada 1971, 41. str.
10. Bob Larson: "The Day Music Died", Bob Larson Ministries, Denver/Colorado, 6. izdanje 1978, 83. str.
11. "Metal Hammer", 2/1984, 62. str.
12. Jacob Aranza: "Backward Masking Unmasked", Huntington House Inc., Shreveport/Louisiana 1983, 69. str.
13. "Bravo", 6. listopada 1983.
14. "Newsweek", 21. studenog 1983, 48. str.
15. Hans-Jürgen Trabert u "Punkt" 10/1981, 28. str.
16. "Metal Hammer" 1/1984, 25. str.

Drugo poglavlje:

1. Horst Knaut: "Das Testament des Bösen", Seewald Verlag, Stuttgart 1979, 135. str.
2. "Hit Parader", srpanj 1975, 64. str.
3. Jacob Aranza: isto, 12. str.; John Rockwell: "Trommelfeuer", Verlag Schulte + Gerth, Aßlar 1983, 68. str.
4. Jacob Aranza: isto, 7. str.
5. Siegfried Schmidt-Joos: "Sympathy For the Devil. Aleister Crowley, Kenneth Anger und die Folgen", izdano u: J. Gülden, K. Humann (izdavač): "Rock Session 1", Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg 1977, 10. str.
6. "Rolling Stone", 19. kolovoza 1971.
7. Tony Sanchez: "Die Rolling Stones", Moewig Verlag, München 1980, 132. str.
8. "Rolling Stone", 19. kolovoza 1971: citirano kod Tony Sancheza, isto, 154. str. sl.
9. Bob Larson: "Rock", Tyndale House Publishers, Wheaton/Illinois 1980, 44. str.
10. "Rolling Stone", 5. svibnja 1977, 55. str.
11. Tony Sanchez, isto, 13. str.
12. Siegfried Schmidt-Joos, isto, 13. str.
13. Tony Sanchez, isto, 196. str.
14. Ibid.
15. Ibid, 196. str. + 198. str.
16. Siegfried Schmidt-Joos, isto, 17. str.
17. Ibid, 17. str. sl.
18. Ibid, 18. str.

Treće poglavlje:

1. Richard Kriese: "Okkultismus im Angriff", Hänssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, 14. str.
2. Os Guinness: "Asche des Abendlandes", Hänssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, 266. str.
3. Ortwin Schweitzer: "Beweise mir Gott!", Hänssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1978, 9. str. sl.
4. Rim 1,19
5. Rim 1,20
6. Rim 1,21
7. Ps 14,1
8. Heb 1,1
9. Heb 11,3
10. Heb 11,6
11. Rim 3,22b-23
12. Rim 6,23a
13. 2 Kor 6,14b
14. 1 Tim 2,4
15. Dj 17,30b
16. Lk 23,41a
17. Rim 3,22b-24
18. Rim 6,23
19. 2 Kor 5,15
20. Iv 8,44
21. Horst E. Miers: "Lexikon des Geheimwissens", Grenzwissenschaften, Wilhelm Goldmann Verlag, 4. izdanje 1981, 300. str.
22. Helge Stadelmann: "Das Okkulte", Brunnen Verlag, Gießen 1981, 3. str. sl.
23. Merrill F. Unger: "Bibel Aktuell Band 7 - Christsein heute", Verlag Hermann Schulte, Wetzlar 1974, 84. str.

24. Pnz 18,9-14
25. Horst E. Miers, isto, 264. str.
26. Potrebno je, doduše, napomenuti da pojave navedene pod točkom 1 i 2 uzrokuju i pospješuju i drugi čimbenici, ne samo okultni utjecaji.

Četvrto poglavlje:

1. "Music-Scene Suisse/Schweiz", br. 19, veljača 1981, 77. str.
2. "Circus", travanj 1972, 38. str.
3. "Rock & Schwarze Magie", Teil I, izdano u "Spotlight" 10/1978, 12. str.
4. "Hit Parader", studeni 1968, 38. str.
5. "Time", 11. rujna 1978.
6. John Rockwell, isto, 78. str.
7. "Circus", 22. prosinca 1977, 12. str.
8. Bob Larson: "The Day Music Died", isto, 181. str.
9. Bob Larson: "Rock", isto, 135. str.
10. Siegfried Schmidt-Joos, isto, 11. str.
11. "Rolling Stone", 16. ožujka 1972, 32. str.
12. S. Schmidt-Joos, B. Graves: "Rock-Lexikon", isto, 357. str.
13. "Pop" br. 23, 1976.
14. Guinness Book of World Records, Sterling Publishing Co., 1965, 181-183. str.
15. S. Schmidt-Joos, B. Graves: "Rock-Lexikon", isto, 46. str.
16. "Rolling Stone", 19. ožujka 1970, 10. str.
17. Pierre Granini: "Es ist gefährlich, die Geister zu verwirren. Das magische Weltbild der Can", izdano u: J. Gülden, K. Humann (izdavači): "Rock Session 1", isto, 3-9. str.

Peto poglavlje:

1. "Time", 15. kolovoza 1975, 4. str.
2. Jacob Aranza, isto, 18. str. sl.
3. "Waco Tribune-Herald", 28. veljače 1982.
4. John Rockwell, isto, 76. str.
5. "Circus", 16. kolovoza 1976, 30. str.
6. Ibid, 30. travnja 1981, str. 45. sl.
7. Ibid, 22. lipnja 1978, 15. str.
8. "Rolling Stone", 25. ožujka 1976, 9. str.
9. Ibid, 7. travnja 1977, 49. str.
10. Bob Larson: "Rock", isto, 133. str.
11. Druge dvije verzije glase: "Kids In Satanic Service" i "Knights in Satanic Service".
12. "Hit Parader", jesen 1982, 27. str.
13. Richard Kriese, isto, 21. str.

Šesto poglavlje:

1. T. Kneif: "Rock in den 70ern", isto, 112. str.
2. Ibid, 113. str.
3. "Metal Hammer" 4/1984, 7. str.
4. Ibid, 2/1984, 10. str.
5. Ibid, 1/1984, 15. str.
6. "Desaster" br. 6/7, srpanj 1984, 16. str.
7. Ibid, br. 1/2, veljača 1984, 12. str.
8. "Diagnosen" 10/1983, 81. str. Jedna druga verzija glasi: AC/DC = "Antichrist/Devil Cooperation".
9. Hans-Jürgen Trabert u: COGO, br. 27, lipanj/kolovoz 1980, 11. str.
10. "Metal Hammer" 4/1984, 62. str.

Sedmo poglavlje:

1. John Rockwell, isto, 40. str.
2. "Rolling Stone", 26. listopada 1972, 12. str.
3. "Life", 3. listopada 1969, 74. str.

Osmo poglavlje:

1. Werner F. Bonin: "Lexikon der Parapsychologie und ihrer Grenzgebiete", Scherz-Verlag, Bern und München 1976, 351. str.
2. Dave Hunt: "The Psychic War", neobjavljeni rukopis, 190. str.; citirano kod: Samuel Pfeifer: "Gesundheit um jeden Preis?", Brunnen Verlag, Basel 1980, 105. str.
3. Werner F. Bonin, isto, 498. str.
4. Gerhard Bergmann: "...und es gibt doch ein Jenseits", Schriftenmissionsverlag Gladbeck, 3. izdanje 1976, 199. str.
5. "Siegener Zeitung" od 29. oaujka 1982.
6. Joost A.M. Meerloo: "Rhythmus und Ekstase", Forum-Verlag, Wien 1959, 124. str.
7. Larson: "The Day Music Died", isto, 183. str.
8. Encyclopaedia Britannica, Vol. 7, 1965, 39. str.
9. "Rock & Schwarze Magie", Teil I, isto, 13. str.
10. Larson: "The Day Music Died", isto, 184. str.

Deveto poglavlje:

1. Friedrich W. Doucet: "Geschichte der Geheimwissenschaften", Wilhelm Heyne Verlag, München 1982, 42. str.

2. Helge Stadelmann, isto, 3. str.
3. Os Guinness, isto, 264. str.
4. Richard Kriese, isto, 24. str.
5. Peter Beyerhaus: "Die okkulte Welle", Missionsverlag der Ev.-Luth. Gebetsgemeinschaften e.V., Bielefeld 1979.
6. Walter Kohli: "Rock-Musik und christliche Lebenshaltung", Das Haus der Bibel, Zürich/Basel/Genf 1981, 70. str.

Kršćani vjernici ne bi smjeli sjediti skrštenih ruku s obzirom na užasnu stvarnost okultnog i demonskog djelovanja.

*

„Budite trijezni i bdijte! Vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždre. Oduprite mu se čvrsti u vjeri..." (1 Pt 5,8-9a)

*

Ukoliko slušamo glazbu s okultnim, bogohulnim i prljavim sadržajem – nije li to čista uvreda Bogu?! Kakav urod tada možemo očekivati?

U. Bäumer

ISBN 978-953-55116-2-5

